

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 03 – 105. ÅRGANG 026.02.19 - 19.03.19

FORELESER I EGET PENSUM

Gullgruve eller fallgruve?

Debatt: Gud 4 | Razika 30 | Revybyen Trondheim 34

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 984 90 262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørlund - Tlf: 958 91 031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 915 98 368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Peter André Hegg - Tlf: 950 35 040
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Mathias Larsen - Tlf: 905 43 139
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Torje Nysæther
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraaen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Marte Ottesen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Sigrid Solheim
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Kristina Bye
kulturredaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
foforedaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Aslak Høberg Låaen
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Renate Marita Sørgård
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Linn Danielsen
Eivjemo, Anna Juell Johnsen, Håkon
Pedersen, Runar Johnsen, Erlend Gylver,
Benedikt Erikstad Javorovic, Anders Brun,
Mari Tellefsen Wigdel

GRAFIKERE
Hilde-Katrin Fjortoft, Mathilde Hals
Karlsen, Ingvild Lyngnes,
Kotryna Navickaite

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef), Tomaris Semet,
Magnus Johannessen, Sigrid Solheim,
Marte Ottesen

FORSIDE
Benedikte Ytterli

Det er så mykky mannenpla her

«Den gamle mannen du mistenkte for være en gøyal bestefar, viser seg å være surere enn melk utgått på dato i 1999, og blir så arg når du gir ham Petterøes sigaretter istedenfor tobakk, at han nærmest kaster pakken på deg i sinne»

UD nr. 10, 2011

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

JENNY WESTRUM-REIN
Redaktør, Under Dusken

STUDENTENE MÅ INN I DISKUSJONEN

Når studentene ikke deltar i de pågående debattene bør varsellampene blinke i akademica.

I denne utgaven av Under Dusken kan du lese om den såkalte havarikomisjonen ved Institutt for historiske studier (IHS), som ble nedsatt etter en rekke konflikter i arbeidsmiljøet det siste halvåret. Studenter ved IHS forteller at situasjonen preges av usikkerhet og mangelfull kommunikasjon både overfor studenter og ansatte, og etterlyser at studentene involveres mer i diskusjonen.

Dette understreker et allerede eksisterende problem i akademica: Terskelen for at studenter skal kunne uttale seg i saker som gjelder universitetet, både faglig og som organisasjon, er altfor høy.

Det er ingen hemmelighet at maktforholdet mellom ledelse, professorer og studenter er skjevt. For en student kan det å uttale seg kritisk mot universitetet medføre stor risiko. I tillegg er det krevende å stå opp mot autoriteter, spesielt når disse sitter med stor kontroll over framtida di.

I desember måtte NTNU beklage etter å ha gitt studenter ved Institutt for sosialt arbeid munnskurv i den såkalte Eikrem-saken. 44 studenter ved instituttet leverte et brev hvor de kritiserte foreleser Øyvind Eikrems uttalelser til det høyreorienterte nettstedet Resett. Instituttledelsen reagerte med å be studentene om å ikke uttale seg om brevet. Student Silje Marie Bjørnung sa til Khrono at de følte seg latterliggjort.

Det bør være i akademias interesse å få studentenes stemme inn i de pågående debattene. En nedlatende og moraliserende holdning til studenter som forsøker å skape et bedre fag- og arbeidsmiljø er noe universitetene burde ha holdt seg for gode for.

Studentene er, og skal alltid være, det viktigste for akademica. Å skape en aktiv og konstruktiv debatt hvor studentene deltar gagnar alle parter. Her har universitetene et spesielt ansvar for å senke terskelen for å la studentene uttale seg, både internt og offentlig.

10

Studiebarometeret 2018:
Spørreundersøkelsen viser at NTNU-studenter føler seg inspirerte av studiene sine og får gode utfordringer. Likevel mangler viktige deler av undervisningen og oppfølging underveis i studieløpet.

22

Team NTNUI Sweco: Team NTNUI Sweco er verdens første profflag i Ski Classics bestående utelukkende av studenter. De leverer allerede imponerende resultater i konkurranse mot andre toppidrettsutøvere.

34

Revybyen Trondheim: Det er UKEår og UKErevyen kan skryte av en historie som strekker seg over hundre år. Dette semesteret har om lag 20 studentrevyer premiere. Er Trondheim i ferd med å bli en reinspikka revyby?

46

Bulmboy\$: «Det er vel nesten ingen som rapper på trøndersk nå. Utenom oss da». Vi har intervjuet den lovende rapgruppa fra østsida, eller som de kaller det på åpningssporet til deres siste album: «Rettsia av byen»..

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

Prøvekjøring av nye superbusser – Setter ny standard for ektefølt scenekunst – Gjengen med lyskasterne – Upraktiske interiørtips for vordende drittsekker – Studentlekene 2019

Gud er ikke nullhypotesen

MAGNUS FURE
RUNNERSTRØM

Ateist og temaansvarlig i styret på
Studentersamfundet

ILLUSTRASJON: Benedikte Ytterli

Bylinebilde: Fotogjengen

Sigurd Møllerup Boge skrev i kronikken «Er Gud Død?» (se UD2 2019 red. anm.) at «[...] som ateist burde man komme med en begrunnelse for livssynet.». Jeg er enig i at ethvert syn burde argumenteres for, men jeg synes likevel at det er på sin plass å presisere et par ting.

For det er ikke en selvfølge at man må ta stilling til om Gud er død eller ikke. Hvis religiøse mennesker hadde latt være å snakke om Gud, misjonsarbeid og lignende, hadde ingen av oss trengt å ta et slikt standpunkt. Urørte stammer i Amazonas er lykkelig uvitende om Guds-hypotesen. Boges utsagn kan tyde på at Boge anser Guds eksistens som nullhypotesen, altså den hypotesen som beskriver den antatte virkeligheten — det er i så fall en feil. Den som påstår eksistensen til noe har også ansvar for å legge frem bevis for det. La oss ta et eksempel. På soverommet har jeg et vesen jeg kaller Xyrrafyrre, med forbein av hest, bakbein av gås og hode formet som en tekanne. Er det nå andres jobb å motbevise dets eksistens? Nei, jeg har påstått en eksistens, det er mitt ansvar å legge frem bevis for det. Nullhypotesen er altså ikke at dette vesenet eksisterer.

Når man i en rettsal tar stilling til skyldspørsmålet svarer man skyldig eller ikke-skyldig. «Uskyldig» er ikke noe rettsalen tar stilling til. Når man definerer seg selv som ateist vil mange ha en slik «passiv» posisjon. Man finner ikke bevisene for Gud/guder tilstrekkelig, og man finner Gud ikke-skyldig i å eksistere.

«Ateist» er derfor egentlig et latterlig begrep. Posisjonen inneholder ingen læresetninger, ingen lover, det sier kun at man ikke godtar en påstand. Det gir like mye mening å ha ord for de som ikke tror på julenissen, påskeharen og gnomen i lomma. Det er imidlertid ingen som må forsvare sin stilling som «a-julenissee-ist». Men ettersom det er så mange som tror på «sin julenisse» så skal andre bli tvunget til å identifisere sin posisjon vedrørende julenissens eksistensspørsmål?

Det kan virke enkelt, men ateisten kommer seg i realiteten unna med «sorry, det der overbeviser ikke meg». Boge er «spesielt nysgjerrig» på hvilke rasjonelle grunner ikke-troende har. Beklager, men det trenger de faktisk ikke komme med. Man finner rett og slett ikke påstanden om julenissen eller Gud overbevisende nok.

Heldigvis har jeg også noen aktive begrunnelser for å ikke tro på Gud, og noen av disse skal jeg by på avslutningsvis. Hvis Gud er god, allmektig og allvitende, hvorfor finnes det ondskap? Hvis Gud er allmektig og allvitende

kan det ikke eksistere fri vilje. Da vil enhver handling være forutsett og tilrettelagt for i de universelle lover og regler Gud skapte. Slik har Gud selv skapt alle og alt – inkludert ondskap. Videre finnes det en nærmest uendelig rekke religioner med tilhørere som påstår og viser til like guddommelige erfaringer og kunnskap. Dette tyder på en helt naturlig menneskelig forklaring bak opplevelsene, og ikke en overnaturlig en. Hvis Gud fantes ville han vist seg gjennom at kun kristne fikk den subjektive opplevelsen av at bønner blir besvart for eksempel. De som identifiserer seg som kristne klarer heller ikke bli enige om hva Bibelen byr på av kunnskap og innsikt. Gud gjemmer seg i stadig mindre lommer av vitenskapelig uvitenhet, og snart vil det ikke være plass til ham.

Selv Den gode bok er fylt av selvmotsigelser, umoral og feil. Et eksempel på umoral er De ti bud. Der har man plass til å nevne at man ikke skal ha andre guder, ikke misbruke Guds navn, holde hviledagen hellig og forby visse tanker (begjær). Det etterlot ikke plass til å nevne slaveri, rasisme, likestilling eller barns rettigheter. Det er en forferdelig umoralsk vektlegging, eller så ble kanskje «De 14 bud» for dumt?

Jeg setter også pris på en god diskusjon rundt disse temaene. Det å bli tvunget til å tenke gjennom påstander man anser som sanne er aldri bortkastet tid. En slik prosess tror jeg vi alle har godt av!

Tar du utfordringen?

ANDREAS BRENNÆTER
Student

ILLUSTRASJON: Renate Sørgård

Nå sitter du kanskje og vurderer om du gidder å lese denne teksten? Har jeg tid til dette? Er det av interesse? Men hvorfor leser du fortsatt? Et eller annet trigget deg til å fortsette og lese. Nysgjerrighet? Nysgjerrighet er bra! På Wikipedia står det at nysgjerrighet oppfattes som drivkraften bak vitenskap og all annen forskning. Så si meg: Hva er du nysgjerrig på å finne ut av? Har din nysgjerrighet gitt deg svar?

Min nysgjerrighet resulterte i at jeg ble kristen! Hvorfor kristen, tenker du kanskje? En skulle tro at mennesker visste bedre, enn å slutte seg til lærdommer som ble nedskrevet for om lag 2000 år siden. Kjenner du noen kristne? Har du snakket med de om troen deres? Eller er du ikke nysgjerrig etter å finne ut hvordan de tenker? I dagens samfunn opplever mange kristne det som vanskelig å snakke om tro. Folk i dag er ikke interessert i å høre om Jesus og at det kan finnes en sannhet. Men er det egentlig sant? Forholder du deg egentlig likegyldig til Jesus? Enten må Jesus være verdens frelser, eller så må han være en

løgner som over 2,4 milliarder mennesker tror på. Jeg tror det første. Kanskje tenker du at jeg er en kristen fordi jeg har vokst opp i et kristent hjem? I så fall har du rett! Jeg vokste opp i et hjem hvor det ble lest fra Bibelen, sunget om Jesus og bedt bønner. Noen vil si jeg ble manipulert eller hjernevasket. Men selv om jeg lærte Bibelen å kjenne, førte ikke dette til at jeg uten videre godtok alt. Tvert imot. Mitt møte med Bibelen skapte en nysgjerrighet til å finne ut hva som er sant og troverdig.

Jeg tror alle mennesker undrer seg over hva som er meningen med livet. Hvor kommer jeg fra? Hvorfor lever jeg? Hva skjer når jeg dør? Den greske filosofen, Heraklit skal ha uttalt: «Er vi ikke bevisst vår egen død, er det som å sove!» Er det noe historien har lært oss, er det at alle mennesker må dø. Michael Jackson, John F. Kennedy, Mahatma Gandhi, alle har de dødd. Spørsmålet en kan stille seg er da: «Er jeg bevisst min død?» «Hva skjer med meg etter at livet her på jorda er over?» Nå sier du kanskje: «Det kan vi ikke vite!» Men har du i det hele tatt forsøkt å finne svar? Før jeg begynte på NTNU jobbet jeg tre år i Forsvaret. Her forbereder vi oss hver dag på en krig som kan komme. Døden vet vi vil komme. Hvor

mye tid bruker du på å forberede deg på noe du vet vil skje? I et såkalt opplyst samfunn, undrer det meg at det ikke snakkes mer om meningen med livet og livets utgang. Mon tro om Heraklit ville sagt: «Våk opp»?

Jeg vil oppfordre deg til å være nysgjerrig. Våg å utfordre dine egne tanker om livet og tilværelsen! Ikke bare godta det andre måtte si om tingenes tilstand. Grav, spør og les! Kanskje kristendommen synes kontroversiell for mange siden den, uten bevis, hevder det finnes objektive sannheter. Vit da at mange slutter seg til teorien om evolusjon, uten å være klar over at denne også opererer med objektive sannheter, i form av konstanter, som ikke kan bevises er sanne. Jeg kan ikke vite hvor din nysgjerrighet fører deg. Men for meg har troen på Jesus gitt håp, glede og fred. Dette er noe jeg ønsker at du også må få oppleve. Er du så vågal at du tør be: «Gud, om du finnes, led meg til sannheten»? Hvem vet hva du vil oppdage? 11. – 17. mars 2019 arrangeres «Skepsisuka» av Laget med ulike arrangement på campusene. Dette er en flott mulighet til å la nysgjerrigheten blomstre!

Tar du utfordringen?

Tøff hverdag? Vis tenner!

Ta tannsjekken hos oss!

Kun 450,- for undersøkelse med 2 røntgen
og enkel rens samt 10% på øvrig behandling.

*Gjelder ikke salgsvare og tannteknikerarbeid (krone, bro, implantat etc.). Studentbevis må medbringes.

orisdental.no

Det parkspisende universitet bygger skammens bygg!

FOLKEAKSJONEN BEVAR
HØYSKOLEPARKEN

ILLUSTRASJON: Olof Eyolfdottir

Er NTNU med sitt campusprosjekt i ferd med å miste sitt gode omdømme – å bli «det parkspisende universitet» som bygger «skammens bygg»? Hvem eier sannheten?

Dersom du har fulgt NTNU sitt campusutviklingsprosjekt tett har du fått med deg at det er stilt kritiske spørsmål til prosjektet. I fjor forkastet politikerne vinnerprosjektet fra arkitektkonkurransen i 2017 fordi forslaget ikke ga god og bærekraftig byutvikling. Men campusprosjektet står fortsatt på for at Høyskoleparken / Vestskråningen skal brukes som byggetomt for nye universitetsbygg.

Som student vet du at redelighet, objektivitet og kildehenvisninger er alfa omega når du vurderer og konkluderer. Dokumentene som sendes til politikere mangler faglig etterrettelighet. Ville materialet bestått til en

mastergrad? Er det noen som vil sjekke?

NTNU begrunner tomter i parken med «å få store nok klynger», uten at det sies hva som er kriterier for «store nok». Et annet argument er å «knytte universitetet og fagmiljøene bedre sammen», uten at det sies hvordan dette best skjer med bygg, og ikke kan skje på andre måter, uten bygg. 40 000 studenter og ansatte kan uansett ikke sitte inntil hverandre. Er det en objektiv og faglig dokumentert vurdering å si at en avstand på 150 meter mellom Hestehagen og Sem Sælands veg er for lang for «godt tverrfaglig samarbeid»?

Det argumenteres også med at universitets-campus blir mer «urbant» og får mer «byliv» med bygg i parken. «Campus» er latin og betyr åpen plass. Hvem kan tenke seg mer urbane pulserende steder enn London med Hyde Park eller Oslo med Studenterlundens en sommerdag? Det er vel ikke bygg i seg selv som skaper byliv? Det er i gatene og parkene bylivet skjer og folk vil møtes. Som i Vestskråningen for en luftepause i

eksamensperioden, over en øl for å feire, for å teste akebakken, ta en treningsøkt eller nyte hengekøya. Vestskråningen kan få mer byliv og urbane aktiviteter om den ikke blir fylt med bygg – framtidens studentaktiviteter vil trenge mer park, ikke mindre!

Er vi naive? Vi lever i den tro at beslutninger i viktige saker tas ut fra kunnskapsbaserte, etterrettelige framstillinger av saken. Men er det sann? Nei! Nå i april skal bystyret i Trondheim skal ta stilling til «Planprogram for universitets- og campusformål i Bycampus Elgeseter». De som studerer materialet ser at illustrasjoner og utredninger som er positiv for NTNU kommer fram, mens det som påvirker byen og parken negativt, det vises ikke. Styret ved NTNU, som har medansvar for NTNU sitt omdømme, vet byens politikere som har ansvar for god byutvikling og godt hverdagsliv for befolkningen, vet dere studenter som skal bruke campus, hva det innebærer å bygge i Høyskoleparken? Vi vet at bystyret ikke får se hele sannheten. Bryr du deg? Hvem sitt ansvar er det? Tas det en demokratisk beslutning?

Det er på tide at norsk lov tar voldtekt på alvor!

MATHILDE RYEL

Styremedlem i
Sosialistisk Ungdom

ILLUSTRASJON:
Tonje Eilin Hasle Thomassen

Det er en samfunnsutfordring at de færreste anmelder en voldtekt. Dagens lovgivning bygger opp under denne utfordringen. Vi må kreve en samtykkebasert voldtektslvgivning nå!

I dag blir de færreste voldtektssakene anmeldt, noe som er et betydelig problem ikke bare for den fornærmede selv, men også for resten av samfunnet. Anmeldelse er en viktig del av rehabiliteringsprosessen, og det utgjør dessuten et vilkår for å bli tillkjent voldsofferstatning. Det bidrar også til å forhindre gjengangere, og øker forståelsen av alvorlighetsgraden av problemet. Dessverre

er det fullt forståelig at få velger å anmelde voldtektssaken når kun 1 av 10 ender med en felle dom, ifølge en rapport fra Riksadvokaten. Dette er helt absurd, og det er nødvendig at voldtektssaker blir tatt på alvor.

Terskelen for å anmelde voldtekt må senkes, for sånn som det er nå er ikke godt nok. En årsak til den høye terskelen skyldes mangel på tilstrekkelig straffelovgivning. I dag blir voldtekt definert som seksuell omgang ved vold eller truende atferd i den norske straffeloven. Dette blir helt feil når mangelen på samtykke i seg selv burde være nok til å definere voldtekt. At Stortinget mener at lovgivningen holder er skremmende ettersom de færreste voldtektssakene når rettssalen. Samtykkekravet må bli tydeligere slik at flere tør og ønsker å anmelde forholdet.

Sex skal være noe man velger selv, og ufrivillig sex burde selvfølgelig være forbudt. Det er svært krenkende å bli utsatt for sex uten samtykke, og det blir derfor helt feil at overgriperen skal slippe lett unna. En endring i straffeloven vil føre til at flere blir bevisst på sin oppførsel rundt sex, og flere vil forstå alvorlighetsgraden. Dette vil igjen bidra til å begrense omfanget av ufrivillig sex, og det vil bedre enkeltindividene sin rettssikkerhet. En samtykkeregulering for voldtekt vil derfor virke forebyggende og ha en normativ effekt som bidrar til å endre holdningene våre.

Hvis det skal skje en samfunnsutvikling må noe gjøres, og politiske grep er nødvendig. Det er på tide at samtykkeprinsippet blir tatt opp i regjeringsforhandlingene, for seksuell vold er ingen privatsak, men en samfunnsutfordring.

Er du student eller innbygger?

Sjansen for at du som student er folkeregistrert og stemmer i Trondheim kommune under høstens kommunevalg er forsvinnende liten. Hvorfor er ikke flere studenter opptatt av politikken i kommunen de bor i?

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved
Studentersamfundet i Trondhjem

Vår oppfatning av verden tar utgangspunkt i våre nærmeste erfaringer. Vi er mer opptatt av hva som skjer med familien vår enn med fremmede, vi er mer opptatt av skolenedleggelse i nabobygda enn krigen i Jemen og vi har lettere for å fornekte global oppvarming fordi det er kaldt ute og snø på bakken. Det er også lettere å føle konsekvensene av lokalpolitikken heller enn for eksempel amerikansk politikk, men sjansen er stor for at de fleste kan nevne flere sentrale amerikanske politikere enn sentrale politikere i Trondheim kommune.

Nå er det heldigvis ikke sånn at politikk forskjellsbehandler avhengig av hvilke politikere du kjenner best. Politikk handler derimot grunnleggende om ulike løsninger på problemer, og baserer seg på en befolkning som tar del i demokratiet. Vi er privilegerte i Norge, og kommunen har ansvar for at våre rettigheter som nordmenn ivaretas. Som student i Trondheim er derfor hverdagen din direkte påvirket av hvem som tar beslutninger på rådhuset. Synes du kollektivtilbudet i byen er for dårlig? Har du forjeves forsøkt å få en time som passer hos din nye fastlege? Dette er ting som kommunepolitikere påvirker direkte, og du har makt til å påvirke politikerne – men kun om du er folkeregistrert i den gjeldende kommunen.

Det er så klart et fullstendig individuelt valg om man ønsker å melde flytting til Trondheim når man er student, og mange vil ikke gi slipp på tilhørigheten til stedet man kommer fra. I hvert fall er det min grunn for ikke å ha meldt flytting ennå. Jeg har et sterkt forhold til kommunen jeg vokste opp i, og har lyst til å flytte tilbake igjen når jeg er ferdig studert. Derfor beholdt jeg, og brukte, muligheten til å stemme i min hjemkommune ved forrige kommunevalg. Med andre ord har jeg i snart fire år har levd i en kommune jeg egentlig ikke kan være misfornøyd med eller klage over.

For det er jo sånn at hvis du ikke stemmer i valget kan du heller ikke klage i ettertid. Selv om jeg ikke har hatt særlig store ting å klage over de siste fire årene, vil jeg i år sørge for at min stemme skal gå til et parti som bestemmer over politikken som gjelder i byen jeg bor i. Det er i Trondheim jeg lever, og det er derfor riktigere at det er denne kommunen som har ansvar for at jeg har disse rettighetene, og ikke hjemkommunen min som er 50 mil unna.

Noen studiesteder, som Kristiansand og Bergen, har innført støtteordninger for studenter som melder flytting til kommunen de studerer i. Jeg tror ikke dette nødvendigvis er rette veien å gå. Nøkkelen i dette

spørsmålet er hvordan vi oppfatter oss: er vi studenter som bor i Trondheim, eller er vi innbyggere som studerer her?

Det er heller ikke noen grense for hvor mange ganger du kan melde flytting, så om du fortsatt vil tilbake til hjemstedet ditt etter studiet er det ingenting ved å bli trønder som stopper det. Poenget er at når vi bor i denne byen lenge nok til å oppleve to, kanskje tre valg, bør vi bruke muligheten til å påvirke lokalpolitikken. Du må ikke anlegge bart eller kjøpe skinnvest, men jeg tror at jo flere som ser seg selv som innbygger, jo mer vil alle studenter i byen skjønne at det som skjer på rådhuset også angår oss.

Så kan vi alle synge Trønder-sangen litt høyere, også vi som bor i byen midlertidig.

ILLUSTRASJON:
Viktorija Belogradovaite

Studiebarometeret 2018

Spørreundersøkelsen viser at NTNU-studenter er fornøyde med utdanningen sin, men i detaljene finner man urovekkende tendenser når det kommer til praksisopplegg, varslingssystem rundt trakassering og tilbakemelding på arbeid.

TEKST: **Anders Kruse** | FOTO: **Hilde Hefte Haug**

NTNU er godt fornøyd med resultatene på overordnet nivå, men det er når man går i detaljene at man finner varierende resultater.

– Når vi begynner å se i detaljene er det temaer som vi må jobbe med, men totalt sett er det lite endring fra forrige undersøkelse. Trondheim er en svært god studieby, og det arbeides med at Gjøvik og Ålesund også skal få tilsvarende renomme som studiebyer, sier prorektor Anne Borg, ved NTNU.

I 2018 deltok over 31 000 studenter i spørreundersøkelsen. Studiobarometeret blir gjennomført hvert år av Nokut for kunnskaps-departementet, og blir tilbudt til bachelor- og masterstudenter, samt profesjons-utdanninger, ved alle institusjoner for høyere utdanning i Norge. Alle institusjonene som er underlagt Kunnskapsdepartementet deltok i undersøkelsen, i tillegg til Politi hogskolen. I snitt får norsk høyere utdanning 4.1 av 5 mulige, en uttelling som har vært stabil siden 2013.

Dette er sjette gangen Studiebarometeret blir gjennomført. I år er politistudentene og sivilingeniører de absolutt mest fornøyde. Framtidens lærere er langt fra like fornøyde, grunnskolelærerutdanninger og lektorutdanninger er noen av de minst tilfredse i landet.

Studentene er spesielt fornøyde med vurderingsformene og med studienes evne til å inspirere. Hele 85 prosent mener studiene er faglig utfordrende, og et stort flertall er enige i at studieprogrammet virker stimulerende og motiverende.

Problematisk praksis

I motsetning til studentene på politihogskolen har studenter med praksis i flere år vært misfornøyde med kommunikasjonen mellom deres praksissted og institusjonen. De er også lite fornøyde med hvordan praksisopplæringen blir lagt opp.

Ingrid Skrivervik Sultani (22) studerer lektor i engelsk på andreåret. Hun mener at måten praksisen er lagt opp på for lektorstudenter kan resultere i at de blir mindre egnede lærere umiddelbart etter endt utdanning.

– Praksisen på de to første årene i lektorstudiet består i stor grad av observasjon, hvor en gruppe studenter overvåker hvordan undervisningen i klassen foregår. Først på tredjeåret får de prøvd seg som ordentlige lærere. På dette punktet kan det være flere som oppdager at de ikke egentlig vil bli lærere, og da har de kasta bort to og et halvt år av livene sine, sier hun.

Denne mangelen tror hun også kan føre til at de som blir lærere etter å ha tatt lektorutdanninger kan bruke lengre tid på å vokse seg inn i lærerrollen enn de som tar lærerstudium.

Sultani sier at hun kan ikke uttale seg om praksisopplegget senere i studieløpet, og

PROBLEMER MED PRAKSIS: Lektorstudent Ingrid Skrivervik Sultani (22) er misfornøyd med praksisen i studiet.

FORNØYD: Prorektor Borg synes resultatene er gode, og sier seg fornøyd med dem.

at hun skjønner at dette er et utfordrende opplegg. Lektorstudentene er mange, flere enn på lærerstudiet, og det er vanskelig å få plass til det som egentlig er seks år med studier på fem års tid, avslutter hun.

Føler seg dårlig forberedt

Den videregående opplæringen forbereder tilsynelatende ikke elevene godt nok til høyere utdanning. Spørsmålene om kritisk tenking og akademisk skriving og tekstforståelse slår langt dårligere ut enn andre spørsmål i Studiebarometeret. Også spørsmål tilknyttet veiledning slo dårlig ut. Nærmere 80 prosent av studentene oppga at de hadde tilbud om veiledning på videregående, men litt under halvparten svarte at de faktisk fikk denne veiledningen. Svardataene sier imidlertid ingenting om hvorfor denne veiledningen ikke ble gitt.

– Det er et tankekors at studentene ikke opplever seg godt nok forberedt til å studere, sier Nokut-direktør Terje Mørland i en pressemelding.

Prorektor Anne Borg sier at dette har alltid vært en utfordring ved høyere utdanning.

– NTNU jobber for øyeblikket med tiltak for å styrke oppfølgingen av studentene første studieår, herunder etablering av en mentorordning hvor mer erfarne studenter vil kunne følge opp nye studenter. Jeg er ikke sikker på hvorvidt dette blir en ordning

implementert likt overalt, da studentenes behov varierer fra studie til studie, sier hun.

Nye spørsmål om trakassering

Spørsmålene om trakassering dreide seg om varslingssystemene rundt trakassering ved institusjonene. Alle disse tre spørsmålene fikk dårlig uttelling. Halvparten av studentene visste enten ikke hvor de kunne finne informasjon om varslingssystemet, eller hvor de kunne henvende seg hvis de blir utsatt for trakassering. To av fem hadde ikke fått informasjon om varslingssystemet i det hele tatt.

Her er det store forskjeller mellom menn og kvinner, og mellom utdanningstypene. 35 prosent av menn svarte ja på disse spørsmålene, mens bare om lag 25 prosent av kvinner svarte ja.

– Dette er et utfordrende tema, som det er bra at har kommet inn i spørsmålsbatteriet i Studiebarometeret. Vi vet at det ikke har vært så lett å varsle, så vi har gjort noen foreløpige endringer slik at det blir lettere å varsle for studentene i påvente av en felles varslingskanal for både studenter og ansatte ved NTNU, forteller Borg.

Det mangler klare retningslinjer for hvordan trakasseringssituasjoner mellom studenter i studiesituasjonen skal håndteres.

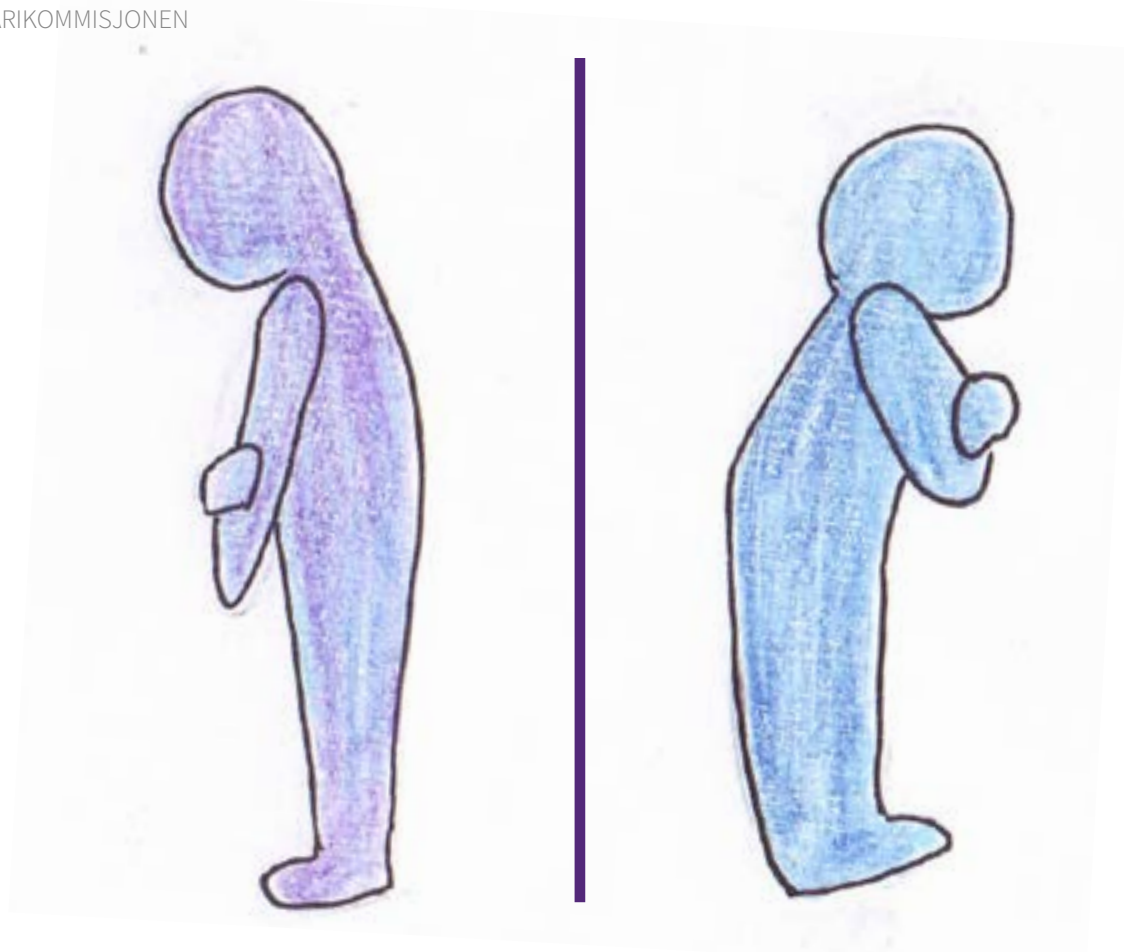
– Fakultetene følger opp denne typen saker, men eksisterende retningslinjer er ikke dekkende. Hvis det gjelder saker mellom ansatte eller mellom en ansatt og en student er det veldig klare retningslinjer for hvordan det skal håndteres. Vi skal få slike retningslinjer på plass så raskt som mulig, sier Borg.

Vil ha mer aktiv undervisning og bedre tilbakemelding

Halvparten av studentene er fornøyde med måten det blir lagt opp til studentdeltakelse i undervisningen, men rundt én av fem er utilfreds. Sosiologi- og lektorstudenter er blant de som er minst fornøyd med aktiv deltagelse, mens politi- og kunststudenter er mest fornøyde.

Noe av det studentene er minst fornøyde med er antall tilbakemeldinger på arbeidet deres. De er heller ikke fornøyd med faglig veiledning og diskusjoner med faglig ansatte.

Rapporten viser at NTNU-studenter er de som bruker flest timer i uka på studiene. I snitt bruker de 36,5 timer i uka – 1,5 time over gjennomsnittet. **UD**

Mange spørsmål, men ingen svarer - faktaundersøkelse bak lukkede dører ved IHS

TEKST: Sondre Aksnes Yggeseeth | ILLUSTRASJON: Renate Sorgård | FOTO: Kjartan Nyberg Håland

Dårlig arbeidsmiljø har det siste halvåret preget hverdagen ved Institutt for Historiske Studier. Nå tar NTNU grep om saken med en grundig faktaundersøkelse, populært omtalt som «havarikommisjonen».

I juni 2018 satte Universitetsavisa plutselig alle øyne på Dragvoll og konflikten som førte til at professor Kristian Steinnes ved Institutt for historiske studier (IHS) ble tvangsflyttet til Institutt for språk og litteratur, selv om han i praksis fortsatt foreleser ved IHS. Utover høsten ble det publisert en rekke saker som omhandlet denne konflikten, etter at Steinnes begynte ved institutt for språk og litteratur. Saken har etterhvert fått nasjonal oppmerksomhet, opp til det punktet at Forskerforbundet ved Universitet i Bergen har tilbudt Steinnes advokatstøtte på 40 000 kroner.

I kjølvannet av saken trakk Tor Einar Fagerland seg fra stillingen som instituttleder

ved IHS. Årsaken til at Fagerland trakk seg var ukjent, men en personalkonflikt mellom han og Steinnes skal ha vært én årsak til at tvangsflyttingen fant sted. Fagerland har, sammen med dekan Anne Kristine Børresen, i et brev fra 12 faglige ansatte ved IHS blitt kritisert for «illegitim maktbruk». Det var publiseringen av dette brevet i Khrono som satte fart på pressedekningen av situasjonen, og den etablerte faktaundersøkelsen av NTNUs «havarikommisjon».

Mangelfull kommunikasjon

Fra studentenes, så vel som de ansattes side, har det vært mye preg av usikkerhet og lite informasjon. Instituttillitsvalgte studenter Maria Beck og Tor-Einar Siebke ved IHS har tidligere uttalt seg om saken i Universitetsavisa. Ifølge dem preges situasjonen av mangelfull kommunikasjon og at mye fortsatt er usikkert. Når Under Dusken tar kontakt med Beck forteller hun at de rett og slett ikke kan uttale

seg mer om saken.

På SMS informerer Beck om at hun som ITV ikke kan uttale seg akkurat nå:

– På grunn av prosessen som pågår nå så avventer vi resultatene fra utvalget som jobber med arbeidsmiljøet, skriver Beck.

Under Dusken erfarer at det også er stor usikkerhet rundt hva selve saken handler om. Dette skinner også igjennom i den noe uspesifikke begrunnelsen bak tvangsflyttingen av Steinnes, hvor det blant annet trekkes fram at:

- Du (Steinnes, red.anm.) har ikke tillit til instituttleder og du ønsker ikke å forholde deg til ham.
- Manglende overholdelse av spilleregler for kommunikasjon har vært tatt opp flere ganger, uten at dette har endret seg. Dette handler om spillereglene for kommunikasjon og ikke adgangen til å ytre seg kritisk.
- Relasjonen mellom deg og instituttleder har vært en utfordring over lang tid, og det har vært brukt mye ressurser på dette.

• Det har over tid vært forsøkt flere tiltak uten at dette har bedret situasjonen. Situasjonen vurderes som fastlåst og uholdbar.

• Konflikten har påvirket både din og instituttleders helsesituasjon.

• Konflikten har gitt negative effekter på arbeidsmiljøet ved instituttet.

• Arbeidsgiver har i en slik situasjon både en omsorgsplikt og aktivitetsplikt. Disse pliktene gjelder både overfor deg, instituttleder og arbeidsmiljøet ved instituttet.

De ansattes munnkurv

Også fra de ansatte og involverte sin side sitter uttalelsene alt annet enn løst. Under Dusken har vært i kontakt med Steinnes, som ikke føler seg trygg på å besvare spørsmål på et nåværende tidspunkt.

– Jeg er skeptisk til å snakke med pressen slik situasjonen er nå, men ønsker gjerne å uttale meg på et senere tidspunkt, sier den

per nå sykemeldte Steinnes på telefon etter spørsmål om hvordan han anser situasjonen.

Nåværende instituttleder ved IHS, Magne Arve Flaten, svarer på SMS at han ikke ønsker å kommentere saken.

– Det er en faktaundersøkelse på gang ved IHS og jeg kommenterer ikke arbeidsmiljøet før den er ferdig. Det er viktig at de som arbeider med dette, og ansatte ved IHS, får arbeidsro.

En av de som forfattet og skrev under på brevet i juni, Hans Otto Førland, føyer seg til instituttlederen sitt ønske om å tie angående situasjonen.

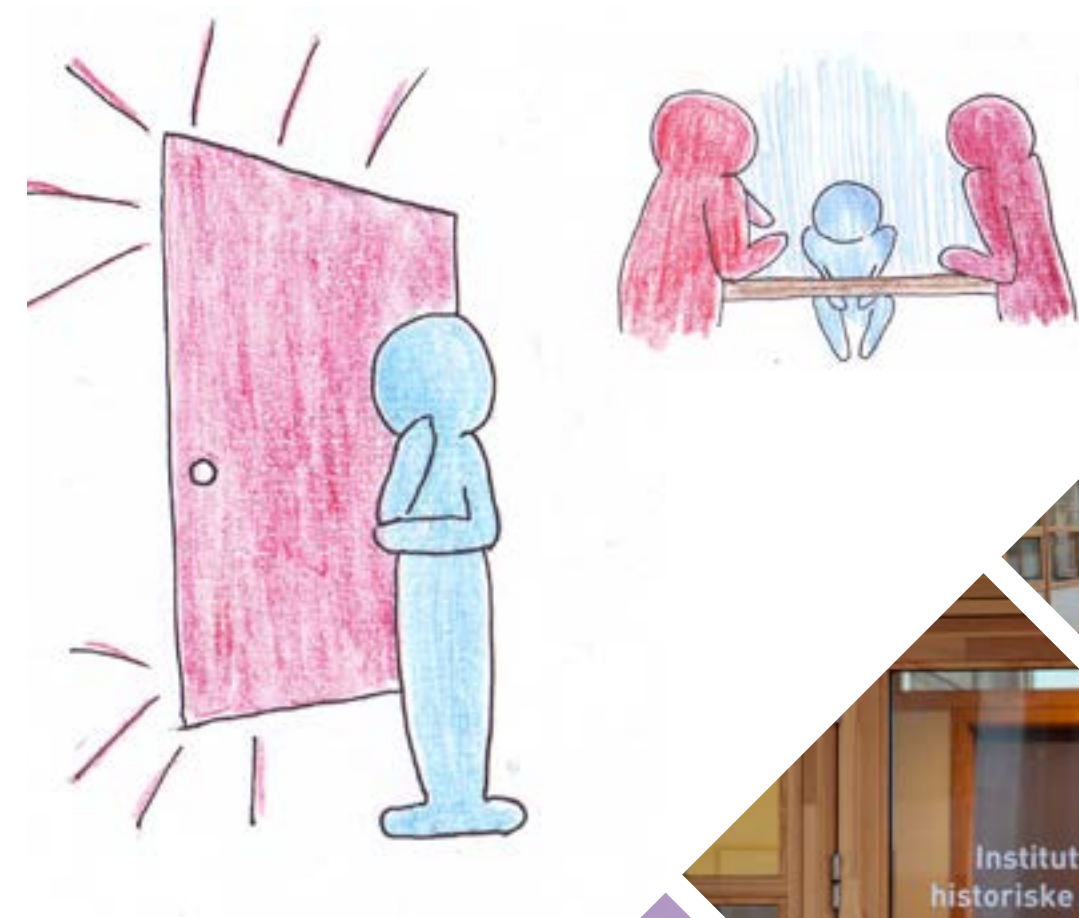
– Jeg ønsker ikke å uttale meg om situasjonen når den er så betent som den er nå, men jeg synes det både er legitimt og på høy tid at pressen virkelig tar tak i saken, sier Førland.

Førland sier også at han føler en større bekymring og uro slik situasjon er nå, og omtaler det hele som en betent verkebyll som ikke kan løses før Steinnes er tilbake fra

sykemelding. I likhet med Beck og Siebke savner han også studentenes involvering. Beck, Siebke, Førland og Steinnes har likevel stilt seg positive til Under Duskens gransking og ønsker gjerne å uttale seg når faktaundersøkelsen er gjennomført.

«Havarikommisjonen» ledes av professor Lars Jacob Stovner fra Institutt for nevro-medisin, advokat Harald Pedersen og psykolog Ingrid Wibe, med seniorrådgiver Didrik Tärnesvik som sekretær. Stovner har ikke svart på Under Duskens henvendelser om en uttalelse.

IHS og kommisjonen holder kortene tett til brystet, samtidig som saken vokser seg stadig større bak lukkede dører. Fram mot juni må allmennheten smøre seg med en god dose tålmodighet, før den endelige rapporten kommer på plass. Det er lite sannsynlig at det vil komme mer informasjon fra hverken kommisjonen eller ansatte før høsten 2019. **UD**

THE PRODIGY^{UK}
 BLOC PARTY^{UK/PERFORMS SILENT ALARM}
 KVELERTAK
 LEMAITRE
 BIG BANG
 YEASAYER^{US}
 TESTAMENT^{US}
 CARPENTER BRUT^{FR}
 TEAM ME
 WHITNEY^{US}
 GIRL IN RED
 ONKL P
 TURNSTILE^{US}
 FAY WILDHAGEN
 THE BETHS^{NZ}
 GREGORY
 ALAN ISAKOV^{US/NZ}
 THE DOGS
 LITTLE SIMZ^{UK}
 POM POKO
 COMBOS
 +MANGE FLERE

PST
 E
 R
 3
 0

15-17
 AUGUST
 2019

P
S
T
E
R
E
O
N
O

DESIGN AV JUNE BOE KEMPA SØGEMO

ILLUSTRASJON: Trude Telle

Kunnskap for en bedre olje

KOMMENTAR

SIGRID SOLHEIM

Debattredaktør

NTNU takker ja til hundre (olje)millioner fra Equinor. Bør man spørre seg om den resulterende forskningen gir oss kunnskap for en bedre verden, eller bare kunnskap til oljebransjens fortjeneste?

NTNU fornyet nylig en avtale med Equinor som sikrer universitetet en hyggelig sum på litt over hundre millioner kroner de neste fem årene. Pengene skal ikke overraskende brukes til forskning innen petroleum og energi, dog med noen oljekroner dryppende over på fagfelt som tillater bruken av begreper som «miljø» og «fornybar» i anledning fotoshoots og som dekke dersom moraliserende miljøforkjempere plutselig skulle komme på døra.

Til tross for miljøalibiet er det liten tvil om hva Equinor håper å få ut av forskningsmillionene sine. Selv om avtalen ikke gir dem eierskap til forskningen, har de sikret seg retten til å bruke

resultatene. Nå kan Equinors reklamefilmer vise så mange vindmøller de bare orker — det skal godt gjøres å komme bort fra det faktum at deres drift fremdeles domineres av olje. Det er da heller ingen overraskelse at det er fagfelt som petroleum som nå får penger til forskning. Hundrevis av millioner deles sjelden ut uten at det ligger en eller annen form for fortjeneste under.

Det er ingen hemmelighet at det koster penger å bedrive forskning. Utstyr, lønn, og papir til printeren har sin pris, men når pengene kommer fra en kilde med så klare interesser som Equinor, bør vi tenke oss om to ganger før vi lar pengene styre hvilken retning forskningen skal ta. Med disse midlene i baklomma vil NTNU utvilsomt komme fram til ny viten. Spørsmålet blir så om dette vil være «kunnskap for en bedre verden» eller bare «kunnskap til Equinors fortjeneste»?

NTNU er heller ikke de eneste som takker ja til oljemillioner. Universitetene i Oslo, Bergen, Stavanger og Tromsø, samt Norges Handelshøyskole har også inngått lignende avtaler. Det er lett å tenke at dette ikke er

noe stort problem; her i Norge skal det godt gjøres å foreta seg noe som helst uten å dulte borti et metaforisk oljefat, så hvorfor ikke la bransjen sponse forskning og utdanning? Selv mistenker jeg at mistenksomme rynker hadde dukket opp langt raskere om det hadde vært utenlandske selskaper som Huawei eller Amazon som nå hadde betalt for forskning ved seks av Norges største universiteter.

Det er lett å kjøpe seg godvilje for selskaper med penger til overs. Vi studenter er framtidens ansatte, politikere og kunder, noe Equinor er fullstendig klar over. Så når de tilsynelatende kaster penger i vår retning — enten det er noen hundre millioner til forskning og undervisning, eller som stolt sponsor for UKA, er det fordi de regner med at dette skal skape et godt omdømme.

Om den gode PR-effekten blir den samme for NTNU og de andre universitetene som nå tar imot forskningsmidler fra oljebransjen, kan man lure på. Fossile brennstoffer er ikke lenger så populære som de en gang var. For alt vi vet er ikke Equinors oljepenger like ettertraktede når dagens avtale går ut om fem år.

Altruistisk eller egoistisk pensumpraksis?

Mange professorer velger å sette egen litteratur på pensumlista. Både forelesere og studenter opplever dette som en tosidig problemstilling.

TEKST: Christine Thaulow | FOTO: Torgeir Rørvik

Det er emneansvarlig, ofte i samarbeid med andre faglærere, som bestemmer hva som skal stå på pensumlista, opplyser sosiologiprofessor Aksel Tjora ved NTNU. Han står bak så mye som 20 fagbøker, hvorav tre av disse blir brukt i pensum i hans kurs. Han forteller at det ofte er interesse for fagutviklingen som ligger i det å skrive fagbøker. Det er også for å dekke et behov, da gjerne studentenes.

– Når jeg skriver lærebøker, skriver jeg ofte om noe jeg mener er bra for studentene, og med utgangspunkt i hva jeg trenger i min undervisning, forklarer Tjora.

Han mener likevel at det kan være uheldig dersom emneansvarlig setter opp mye av sin egen litteratur, slik at annen, mer relevant litteratur viker.

For studentenes beste

Professor i klinisk psykologi ved NTNU, Leif Edward Kennair, har noen av de samme motivene for å skrive fagbøker.

– Ved å utvikle pensumet bidrar jeg til å utvikle faget og kurset, samtidig som jeg blir en bedre kursholder. Jeg får en dypere innsikt i helheten av faget mitt ved å gjøre denne jobben, forteller Kennair.

Dette mener professoren er fordelaktig og givende for studentene.

– Hvis man har en foreleser som gidder å ta seg tid til dette, så vil jeg si at dette er en person som har gjort et ekstraarbeid for formidlingens skyld, forteller han.

Sosiologistudent Tiril Ludvigsen mener at engasjementet er mer tilstedeværende hvis foreleser underviser om noe de selv har skrevet.

– Hvis jeg skal snakke om noe jeg selv har skrevet, så går det mye lettere. På samme måte tror jeg det er mye lettere for dem å formidle på en god måte, og bli gode forelesere, forklarer tredjeårsstudenten.

Universitetet, en forskningsinstitusjon?

– Universitetet handler i stor grad om forskning, og professorene har til dels som oppgave å formidle noe av den forskningen som foregår. Studentene er heldige dersom de får førstehåndsforklaring på de artiklene som er skrevet, mener Andrea King, som studerer tredjeåret på litteraturvitenskap.

Kennair mener det er fordelaktig for studentene å få forelesers artikkel, ettersom de får den oppdaterte forskningen.

– Da får du en mer troverdig beskrivelse, mer korrekt og cutting edge, akkurat som det er nå. På det nivået er foreleseren på sitt beste, påpeker psykologiprofessoren.

Studentene mener at dette kan være et faremoment, da det fort kan bli et litt for ensformig perspektiv.

– Da lærer vi mye unødvendig, og får ikke helt til å se sammenhengen med det vi leser og det vi lærer i forelesning, forteller Tiril Ludvigsen.

På den andre siden er det vanskelig å dekke alt, og det er naturlig at noe uteblir, påpeker King. Hun legger til at feilen kan begås uavhengig om du har brukt egen litteratur eller ikke. Uansett om det er ens egen eller andres forskning, vil teksten kunne tolkes subjektivt.

– Det er positivt dersom foreleser bruker egen litteratur, fordi subjektiviteten synliggjøres, istedenfor at den gjøres usynlig ved at man formidler en tolkning av en annen persons verk, mener litteraturstudenten King.

Hemmer den faglige diskusjonen

Ludvigsen har opplevd forelesere som ikke er åpne for andres innspill, hvor studentenes meninger blir «litt trykket ned».

Hun bemerker at professorene i sosiologi legger til rette for

diskusjon, men at det fort kan føles litt ubehagelig dersom man skal være kritiske til den forfatteren man har som foreleser.

– Selv om de etterspør det, kan det kan være litt skummelt å trække foreleserne på tærne, poengterer Ludvigsen.

Dette kan være med på å hemme diskusjonen i klassen, da det ikke alltid er like lett å motsi foreleser. Ludvigsen synes det i teorien er en god idé å bruke egen litteratur, men at det i praksis kan bli vanskelig for studenten. Begge professorene har forståelse for at det kan være vanskelig for studentene å kritisere. Selv om det legges til rette for diskusjon i timen, er det alltid noen som kvier seg for å ta ordet. Kennair skjønner at det kan være problematisk.

– Jeg tror det er vanskelig for studentene. Jeg ber dem om å gjøre det, men likevel vil de ikke. Hovedinnvendingen min er at de er for lite kritiske, beretter han.

King mener det er lettere å diskutere med noen som har skrevet en artikkel enn med noen som bare har lest en artikkel. Hun mener at studenten har et ansvar for å ta del i den akademiske diskusjonen.

– Det forutsetter at foreleseren oppfordrer til diskusjon, og kanskje litt ekstra når det er ens egne artikler, sier hun.

Fagbokproduksjon, en gullgruve?

Tjora påpeker at det er manko på fagbokforfattere, og at forlagene ofte sliter med å få erfarne under-visere til å skrive. Mye av grunnen til det er mangel på insentiver i en travel hverdag, og at det heller ikke er mye penger å tjene på å skrive fagbøker.

– Man får langt mer timebetaling av å sitte på gata og tigge etter penger, sier Tjora spøkefullt.

Professorene er enige om at det er mer lønnsomt å skrive forskningsartikler, som både gir mer vitenskapelig og økonomisk uttelling. Tjora mener samtidig det ikke det kan forsvares dersom studenten må kjøpe hele boken dersom bare en liten del av den er på pensum.

Tiril Ludvigsen opplever ikke at professorene på sosiologisk institutt først og fremst ønsker å sko seg økonomisk når de avgjør hva pensum skal inneholde. Samtidig har hun en dårlig erfaring fra et tidligere fag hun tok.

– Da kjøpte jeg store bøker til 400 kroner, bare for ett kapittel. Jeg opplevde at det var satt opp kun for å få solgt.

King har inntrykk av at mange forelesere gjerne kunne ønske å gi studentene hele pensum gratis. Hun er likevel ikke helt ukritisk.

– Jeg synes det er uetisk dersom du ser deg nødt til å kjøpe ny lærebok hvert år fordi du oppdaterer oppgavene i læreboka, forklarer King. ►

▲ FORMÅLSRETTET: Aksel Tjora håper på å kunne videreutvikle både fagfelt og seg selv som foreleser gjennom pensumlitteraturen.
◀ POSITIVT: Andrea King mener det kan være en styrke at forelesere bidrar til pensum.

Higer foreleserne etter oppmerksomhet?

I Harry Potter-bøkene blir vi kjent med Gyldeprinz Gulmedal, en klysete lurendreier av en professor som elsker å fremheve seg selv og sine litterære verker. Er det rettferdig å trekke en parallell mellom Galtvorts yngling og professorene på NTNU?

– Jeg tror at enkelte forelesere kan være litt selvhevdende. Det har vært tilfeller hvor vi studenter ikke har så mye vi skulle ha sagt, hvor våre meninger har blitt trykket ned, forteller Ludvigsen.

Hun skyter straks inn at dette ikke gjelder professorene på sosiologisk institutt. Tjora, for eksempel, proklamerte i første forelesning: «Her går jeg ikke under professor eller Tjora. Bare kall

meg Aksel. Eller kompis.» Tjora tviler på at det er mange som gjør det ut av selvhevdelse, da forelesers hovedansvar er å gi retning og hjelp til studentene slik at de lærer på best mulig måte.

– Det kan selvfølgelig oppfattes som selvhevdning hvis studentene opplever at man presenterer mye fra egen forskning. Grunnen til at vi gjør det er jo at vi har helt unik innsikt i denne forskningen, og kan gi studentene en nærhet til faget i utvikling, poengterer Tjora.

I en av Tjoras referansegrupper kom det fram at mange opplevde at de mest aktive av studentene var selvhevdende.

– Da kan jeg skjønne at de synes forelesere er selvhevdende, for forelesere snakker jo veldig mye, de tar nærmest helt styring, sier han med et flir om munnen.

Tjora forstår ikke helt hvor denne negative innstillingen blant studenter kommer fra, spesielt når studentene enda ikke har lest pensum.

– Jeg har en rar følelse av at studenter tror det at det å være kritisk student er å være i opposisjon mot dem som er emneansvarlige, sier Tjora.

Ludvigsen forteller at flere studenter ofte er kritiske i starten, og at det for mange kanskje ligger en slags automatikk i den negative innstillingen til pensum skrevet av foreleserne. I ettertid har hun selv forstått hvor praktisk det er.

– Det er en god idé å bruke egen litteratur ettersom det er nært forskningen, samtidig som det blir lettere for foreleser å formidle på en god måte, sier hun. **UD**

Mac ‘n’ cheese

Ingen fan av cheesy oppskrifter? Sorry, Mac, her kommer enda en.

TEKST OG FOTO: **Jesper Meisler**

Makaroni og ost trenger ikke å være like simpelt og kjedelig som det høres ut. I tillegg til å være selve definisjonen av comfort food, er det også et godt supplement til både kjøtt og kylling.

Prøver du å redusere kjøttforbruket? Bland inn ulike grønnsaker som blomkål, sopp, purreløk, paprika eller brokkoli i formen før du setter den i ovnen, så sparer du både oppvask, penger og miljø, uten at det går utover metthetsfølelsen. Prøv deg fram med ulike ostetyper til du har din egen favorittoppskrift. Denne oppskriften består av en blanding av cheddar, blåmuggost, Norvegia og Jarlsberg.

DU TRENGER:

- 6 dl helmelk
- 50 gram smør
- 50 gram hvetemel
- En halv løk
- Et hvitløksfedd
- 200-300 gram makaroni eller annen type pasta
- 1 ss grov sennep
- 150-200 g revet ost (gjern e en blanding av ulike typer)
- Salt og pepper
- En klype revet muskatnøtt
- En liten klype kajennepepper
- Brødrasp eller griljermel (nok til å dekke overflaten)

SLIK GJØR DU:

1. Finkutt løk og hvitløk. Riv osten og mål opp pasta, mel og smør. Sett ovnen på 180-200 grader.
2. Kok pasta etter anvisning på pakken og sett til side. Ta vare på kokevannet, det kan brukes til å jevne sausen senere.
3. Smelt smøret i en kasserolle og stek løken og hvitløken på medium varme til den er blank. Ha i hvetemelet litt etter litt og la det steke i 1-2 minutter for å bli kvitt den rå melsmaken. Spe gradvis med melk under omrøring for å unngå at det klumper seg. La det koke opp.
3. Ta sausen av varmen og tilsett sennep, ost, muskatnøtt og kajennepepper. Rør til osten har smeltet helt. Om du vil ha sausen tykkere kan du jevne med litt av kokevannet fra pastaen. Smak til med salt og pepper.
4. Vend inn pastaen i sausen og ha over i en ildfast form eller en skål som tåler å bli satt i stekeovnen. Strø over brødrasp eller griljermel og eventuelt litt revet ost. Sett det midt i ovnen i 15-20 min til overflaten er gylden.
5. Server som tilbehør til kjøtt eller kylling, eventuelt for seg selv sammen med en frisk salat.

Serveringsmonopol på campus

Studenter benytter seg hyppig av Sits mattilbud, men ønsker billigere priser. Velferdstinget og Sit mener dagens prisnivå gagnar studentene i lengden.

TEKST: **Jesper Meisler** | FOTO: **Torgeir Rørvik** og **Jonas Halse Rygh**

SPØRSMÅL:

1. Hva synes du om mattilbudet?
2. Hva er akseptabel pris for et måltid?
3. Tanker om serveringsmonopol?

Zwestin Welfry

1. Jeg er veldig fornøyd med salatbaren og varmmatbuffeten på variasjon og utvalg, men det er for dyrt. Derfor har jeg stort sett med mat hjemmefra, og er i kantinen maks to ganger i uken. Det er dumt at hektoprisen er det samme for vegetar som for kjøtt.
2. Jeg spiser ikke så mye, så jeg handler stort sett for 30-40 kroner. Jeg blir ikke skikkelig mett av det, men det får meg gjennom dagen.
3. Jeg tenker at det ville vært positivt med flere aktører for å øke konkurransen og variasjonen på både mat og pris.

Martine Valle

1. Jeg er fornøyd med utvalget. Elsker yoghurtbaren! Kaffeoblatet er også et veldig godt tilbud. Åpningstidene kunne vært utvidet. Det stenger tidlig om man skal sitte lenge på lesesalen. Selv handler jeg maks 1-2 dager i uken.
2. 50 kroner maks for lunsj. Middag kan strekkes litt lengre.
Jeg tenker at vegetar burde være litt billigere enn kjøtt.
3. Det er bra om overskuddet går tilbake til studentene.

Hanne Røgeberg Utheim

1. Utvalget er godt, men personlig benytter jeg meg ikke av det mer enn et par ganger i måneden, da jeg finner prisene for høye. Jeg synes også det burde være åpent mye lengre.
2. Om jeg er veldig sulten så kjøper jeg det jeg har lyst på uten å tenke særlig over pris.
3. Dersom man åpner for andre aktører vil det kunne gå utover andre Sit-tjenester som trening og helsetjenester. På den andre siden vil Sit kunne sitte trygt, vel vitende om at de kan diktere prisene mye friere uten konkurranse.

Guro Stakseng Lindvik

1. Jeg synes det er et godt utvalg, men dyrt. Suppene er veldig gode, greit priset og i passende porsjoner. Vegetartilbudet kunne vært bedre. Selv handler jeg hos Sit maks en gang i uken, da er det som oftest tilbudsvarer eller dagens kutt.
2. Rundt 50 kroner. Det burde vært litt billigere i buffeten med vegetarmat enn kjøtt.
3. Det hadde vært sunt for konkurransen og fordelaktig for studentene at Sit blir utfordret på pris av andre aktører. De er til for studentene, og det bør det ikke være mye dyrere å kjøpe salat eller baguett på campus sammenlignet med butikken.

VEKTORDNING: Formålet med hektopris er å gi studentene større valgfrihet.

SKAL VÆRE BILLIG: Direktør for campusutvikling, Espen Holm, sier at det jobbes kontinuerlig med å holde matprisene nede.

Direktør for campusutvikling Espen Holm i Sit forklarer at dagens priser baserer seg på kalkyler, med et krav om en viss prosentandel inntjening per solgt produkt. Dette er bestemt av styret.

Holm sier omsetningskravet er beskjedent sammenlignet med næringslivet som er kun to prosent av den totale omsetningen. Overskuddet fra salg av mat og drikke går uavkortet tilbake studentene.

– Styret utarbeider et forslag for hvordan overskuddet skal disponeres. Dette går gjennom Velferdstinget før noe vedtas.

Holm forteller at det årlig bevilges 1.5 millioner til studentfrivilligheten gjennom et sponsorprogram, noe som direkte kommer fra overskuddet i Sit Kafe.

Vil gi studentene valgfrihet

På spørsmål om prisene på varmmatbuffeten forteller Holm at vektordningen ble innført for å gi studentene større valgfrihet. Et mål er at det ikke skal være store variasjoner i pris på ulike retter, og kundene skal kunne ha muligheten til å velge det de selv har lyst på.

Leder av Velferdstinget Ragnhild Karlsen Dalslåen sier at hun opplever det som positivt at varmmat går på vekt og ikke kjøpes i ferdig oppmålte porsjoner.

– Man velger jo selv mengden mat og dermed hvor mye man ønsker å betale.

Holm opplever at det jobbes godt med å holde prisene på et studentvennlig nivå. Varekostnader og lønninger har hatt en økning de senere årene, men utsalgsprisen har ikke økt tilsvarende.

– Våre reelle kostnader har hatt en betydelig større økning enn det som tas ut i prisøkning hos de ulike utsalgsstedene, forteller han.

Sit ønsker at noen tilbud skal kunne favne bredt. Holm trekker fram morgentilbudet som ble lansert i fjor med havregrøt til 15 kroner, noe Sit mener de fleste har råd til.

Det har tidligere blitt testet utvidede åpnings-tider i eksamensperioden ved Kjelhuset på Gløshaugen. Holm ser på det som naturlig at åpningstidene kan utvides i framtiden.

– På kveldstid ønsker studentene naturligvis et tilbud utover salgautomatene.

Nye tilbud på trappene

Et utvidet tilbud som for eksempel «food trucks» er noe som har blitt diskutert. Ifølge Holm ligger utfordringen her i deres interesse om å drive på en annen måte enn det Sit gjør. De vil ønske å gå inn på de stedene som selger godt, noe som vil føre til at overskuddet som Sit har i dag vil gå til de kommersielle aktørene. Han

understreker viktigheten av serveringsstedene på de større campusene, med tanke på at de er med på å subsidiere de mindre campusene som går i underskudd.

– Det positive med dagens ordning er at det finnes et jevnt over godt tilbud på alle campus, sier Dalslåen

Hun legger til at det hele er et spørsmål om prioritering mellom blant annet lave priser og god kvalitet. I dag er fokuset på næringsrik mat, noe Velferdstinget mener er til det beste for studentene. Dalslåen sier at det naturligvis vil bli dyrt i lengden dersom man handler daglig hos Sit. Det må derfor være opp til hver enkelt student hvor mye penger man ønske å bruke, og hvor ofte en skal benytte seg av tilbudet. Hun legger til at dersom det skal kunne åpnes for andre aktører må det jobbes godt med å lage avtaler som alle involverte vil være fornøyde med.

– Om det skal bli aktuelt å endre dagens ordning må det unngås en reduksjon av midler til studentvelferden.

Holm kan fortelle at det er mye spennende som foregår i Sit Kafe for tiden, og at det vil komme nye tilbud med ulike varemerker i nær framtid.

– På nåværende tidspunkt kan jeg ikke si særlig mer, annet enn at det ikke er veldig lenge til. **UD**

NTNUI satser tungt på ski

For mange vil studentidrett være en hobby ved siden av studiene, mest for gøy, men ikke så mye mer. For Team NTNUI Sweco er det alvor.

TEKST: Emil Sørheim og Lars Øyehaug Kristoffersen | FOTO: Ole Hulbak (NTNU) og Magnus Östh (Visma Ski Classics)

NTNUI Langrenns sponsoravtale med konsulentfirmaet Sweco har eksistert i mange år. Nytt for denne sesongen er Team NTNUI Sweco: Elitesatsingen for studentene som ønsker å satse like hardt på langrenn og studier, og dermed kombinere rollene som toppidrettsutøver og heltidsstudent. Det nye laget spesialiserer seg på langløp, og deltar i Visma Ski Classics denne sesongen.

Profflag av og for studenter

Av alle undergruppene i NTNUI er skigruppa en av de eldste. Utviklingen de siste årene har ført til at nivået i NTNUI langrenn har økt, og behovet for et elitelag har blitt synlig.

- Ideen kom opp i vår etter fjorårets skisesong. Vi hadde hatt en rekke gode resultater gjennom sesongen. Derfor hadde vi lyst til å ta

langrennsgruppa et steg opp ved å prøve å få til et profflag, sier lagleder Ole Hulbak, for det nye profflaget.

- Med mye kontakt med Sweco og NTNUI i vår, sommer og høst, fikk de i tolvte time til et profflag utelukkende bestående av studenter.

- En litt hårete målsetting for breddeklubben NTNUI, men tiden var inne for å vise at langrennsgruppa har mer enn bare breddeløpere, sier Hulbak.

Høye forventninger

De fleste rennene i Visma Ski Classics foregår i utlandet, og med avtalen får laget finansiell støtte til å delta i verdenscupen i langløp.

- Alle som driver med langrenn kan i utgangspunktet være med, men laget har maksimalt ti plasser, sier Hulbak. Utøverne som

får være med er tatt ut med bakgrunn i tidligere resultater og laget ifølge ham derfor en elitesatsing.

- Med 100 prosent studerende utøvere, vil vi si at resultatene har vært veldig gode, sier Hulbak, før han videre utdyper om sterke resultater fra flere skirenn i Europa i tillegg til at NTNUI har gode plasseringer i NM.

Blant de mange prestasjonene til laget så langt i turneringen har lagutøver Didrik Fjeld Elset tatt seier i sprinten under Jizerska Padesatka i Tsjekkia mens lagkamerat Erlend Nydal nådde 36. plass. Anna Jensen er i tillegg rangert som nummer ni i kampen om den rosa ungdomstrøya i Ski Classics, og fikk en solid 12. plass i La Diagonela. Laget tok også en dobbeltseier under Moonlight Classics i Seiser Alm.

Selv om profflaget er relativt ferskt, mangler

Visma Ski Classics

- Verdenscupen i langløp på ski.
- TV-sendt i 70 land med over 20 millioner seere.
- Cupen har totalt tolv renn, blant annet Birkebeinerrennet og Vasaloppet.
- Rennene er mellom 40 og 90 km lange.

Kilde: NTNUI Langrenn

Team NTNUI Sweco

- Verdens første profflag i Ski Classics tilhørende et universitet.
- Sponset av Sweco.
- Utøvere velges av NTNUI Langrenns uttakskomite basert på resultater og motivasjon.
- Har som mål å vise at det er mulig å kombinere studier og elitesatsing på ski.

Kilde: NTNUI Langrenn

verken ambisjoner eller resultater for de grønnkledde. Hulbak forteller om mål om topp 30-plasseringer i verdenscupen i langløp, og topplasseringer i andre nasjonale turrenn.

Ydmyke for studenttilværelsen

Som profflag konkurrerer laget mot de beste løperne i verden. Det faktum at laget består av heltidsstudenter som skal delta på lik linje med andre toppidrettsutøvere gjør det ekstra krevende å konkurrere. Laglederen sier at samtidig som de har store ambisjoner, er det en ydmykhet overfor den situasjonen utøverne er i med tanke på kombineringen av studier og idrett.

Lagkamerat Camilla Lie deler Hulbaks tanker om laget. For henne og laget er målet å vise at man kan satse på idrett samtidig som man er student.

- Målet vårt er jo å bli lagt merke til i dette Visma-sirkuset og vise at man kan gå langløp samtidig som man studerer. De fleste av oss går jo ganske tunge studier. Det er veldig mange som driver med idrett som ikke studerer ved siden av, forklarer Lie.

Selv engasjerer Lie seg i linjeforeningen ved siden av studiene og langløpene. Håpet hennes er å få enda flere til å studere samtidig som de går på ski.

- Det ville vært gøy å få enda flere til å studere samtidig som de går på ski. At det er lettere å vise folk at det er et alternativ å kombinere studiene og idretten, utdyper hun.

Hulbak forklarer derimot at det å kombinere studier med elitesatsing på ski ikke

kommer uten sine små utfordringer.

- Med fulltidsstudier kan vi ikke trene like mye som de beste i verden, men vi får inn så mye trening som mulig. Anslagsvis har de fleste på laget seks til ti økter i uken, og rundt 600 treningstimer årlig, sier Hulbak.

Laget vil gjerne ha et tett forhold til NTNU, noe de tror kan bidra til å optimalisere prestasjonen i sporet.

- Vi har hatt kontakt med NTNU om et framtidig samarbeid. Vi er det eneste laget bestående av studenter, og vi ønsker å bruke kunnskapen NTNU har til å hente sekunder i skiløypa, sier Hulbak.

Det grønne toget

Avtalen med Sweco om å støtte elitelaget strekker seg i utgangspunktet kun ut denne sesongen. Allikevel er Hulbak trygg på at samarbeidet vil fortsette.

- Vi har en årsbasert kontrakt med Sweco. Det vil si at laget i utgangspunktet bare er sikret drift ut denne skisesongen, men vi ønsker og tror at Sweco vil fortsette samarbeidet og sikre lag kommende sesonger også.

Selv har Lie troen på at laget kan komme enda sterkere tilbake neste år med mer definerte mål hvis samarbeidet med Sweco fortsetter.

- Hvis Sweco blir med videre vil vi først og fremst ta opp et lag tidligere på sesongen. Da vil jeg tro det blir tatt ut i mai og kanskje at noen nye får muligheten til å bli med i august, slik at det blir et prosjekt hvor man kan trene lengre, sier hun.

Hulbak understreker videre at samarbeidet med rådgivningsvirksomheten har mye å si, for laget, NTNU og Trondheim som studieby.

– Det vil bety et nytt år som profflag. Vi tar med oss mye erfaring fra årets sesong, som er lagets første i Ski Classics-sirkuset. Etter at flere har fått med seg dette laget for studenter i Trondheim, håper vi at NTNU kan trekke flere studenter som har lyst til å satse på langrenn og langløp for Team NTNUI Sweco. I så måte kan laget bli et trekkplaster for mange til å begynne å studere i Trondheim, sier han.

På denne måten tror de at de kan få flere satsende langrennsløpere inn i klubben og få til et enda sterkere lag kommende sesong.

– Vi ønsker å vise at det er mulig å kombinere fulltidsstudier med toppprestasjoner i idretten. Det grønne toget, som vi kaller oss, skal bli sett på som et lokomotiv som er vanskelig å henge på i løypa! **UD**

Illustrasjon: Line Blom Salvesen

Rødt kort

The red devils og norsk presse

Vi visste det kom til å skje før eller senere. Det var bare et spørsmål om tid. Ingen er uslåelige i fotball. Det virker dessverre ikke som om norsk presse skjønnte dette da de lagde en av de største runkeringene noensinne rundt Ole Gunnar Solskjær som ny Manchester United-trener. Dette skapte helt urealistiske forventninger til Ole Gunnar som ny trener hvor store deler av supporterne til United oppførte seg som om både han og klubben var uslåelig etter noen få seire mot en rekke middelmådige lag. Dette er på ingen måte et stikk til Manchester United eller Ole Gunnar, men det får være grenser. Vi har ikke sett maken til supporterrunk siden de engelske supporterne begynte å synge «It's Coming Home» etter bare én seier i VM.

Ole Kristian Selnæs

Fotballspiller Ole Kristian Selnæs ble nylig solgt til den kinesiske fotballklubben FC Shenzhen for 100 millioner kroner. Men det skjedde ikke uten dramatikk. Lønnen hans skal angivelig også ha økt fra 700 000 til tre millioner kroner i måneden. Selnæs som i slutten av januar var på treningsleir med den gamle klubben sin, Saint-Étienne, forlot treningsleiren og deltok ikke i kampen mot Nantes. Ledelsen til Saint-Étienne hevdet dette var på grunn av sykdom, men skal vi tro andre rapporter var det fordi han prøvde å tvinge fram en overgang til Shenzhen til tross for at kontrakten hans ikke hadde gått ut ennå. Selnæs' opptreden satte sinnene i kok hos Saint-Étienne-supporterne som hengte opp et banner med setningen «Gå bort, forræder!» mens klubbdirektør Frederic Paquet kalte oppførselen til Selnæs utilgivelig. Det er en tid og sted for alt Selnæs, uansett hvor mye gryna frister!

Gullball

Aksel Lund Svindal

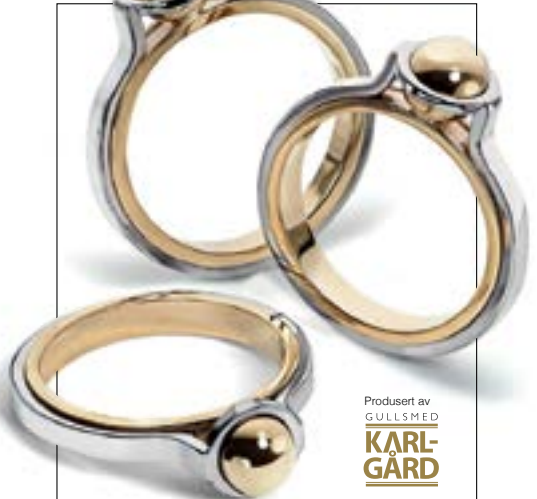
Og der valgte enda en av våre største skistjerner å avslutte karrieren sin. To OL-gull, fem VM-gull, to sammenlagtseire i verdenscupen i alpint og 36 seiere i enkeltrenn. Aksel Lund Svindal er mannen som ene og alene har båret norsk alpint på ryggen de siste årene etter Aamodt og Kjus la opp. Vi var triste da Northug valgte å legge opp, men det er denne pensjoneringen som virkelig treffer oss i hjerterota. Dette er mannen som ble første mannlige alpinist til å vinne gull i fire verdensmesterskap på rad. Det minste vi kan gjøre er å gi deg vår egen gullball for bidraget ditt til norsk idrett.

Karoline Bjerkeli Grøvdal

Det skal godt gjøres, men hun klarte det. Og vi er imponerte! Det er 34 år siden friidrettsutøver Ingrid Kristiansen satte norsk rekord i 3000 meter innendørs med en tid på 8.50.26 minutter. Denne rekorden ble nettopp slått av 28 år gamle Karoline Bjerkeli Grøvdal med en tid på 8.44.68 minutter. Dette er en meget imponerende bragd og vi ønsker henne lykke til under årets EM innendørs i Glasgow.

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Den originale NTH - ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter finner du hos oss. Rask levering!

Den smilende bartenderen med bart

Sebastian Bragstad mener en kan komme langt i livet bare ved å ikke være et rasshøl.

TEKST: Marthe Stoksvik | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Han spiller munns spill, elsker tørre vitser og barten sin. 28 år gamle Sebastian Bragstad kommer fra Trondheim og ble i januar daglig leder på Trondheim Camping. Målet i livet er likevel å kunne leve av å lage film.

Med hawaii-skjorta smelter Sebastian rett inn på campingen og passer på at snurren i snurrebarten er perfekt til enhver tid.

– Jeg har alltid hatt lyst på bart. Det er bare flaks at jeg er trønder, det gjør barten litt mer tilgjengelig.

Når Sebastian ikke er på campingen, spiser han helst kjærestens lasagne. Når vi spør ham om han har en favorittfilm eller serie nekter han å svare, men vi kommer til et kompromiss og han forteller at *The Big Lebowski* er den filmen han har sett flest ganger. Han har en solid samling hawaii-skjorter og i dag har han på seg sin eldste.

Helt siden Sebastian var ung har han alltid gjort sin egen greie, han har alltid hatt mange venner og streber etter å være snill og grei med alle. Han drev med rollespill og filmskaping, og det viste seg å bli hans store lidenskap.

Lidenskap for film

Da han var tretten år begynte han med levende rollespill, og på hans første samling var han for ung og måtte ha med seg pappa. Han driver fortsatt med levende rollespill, og for ikke lenge siden var han med i et rollespill sammen med selveste Stian Blipp. For Sebastian er rollespillet en måte å koble ut resten av verden, og kun leve i fantasiverdenen.

– Det er den ultimate ferien. Du kan gjerne sitte på stranda på Granca og sippe mimosas, men problemene dine forsvinner ikke. Når du setter deg inn i et helt annet univers forsvinner alle problemene for en liten stund, sier han.

Han innså fort at det vil være vanskelig å kunne leve av å være skuespiller, derfor har han dyrket interessen for manus og regi.

Sebastian gikk medier og kommunikasjon på videregående for å få drive med filmskaping. Da han skulle velge videre studier var det ingen tvil – filmproduksjon.

Til hans skuffelse var karaktersnittet høyt på filmproduksjon, men han kom inn på filmvitenskap. Uansett stoppet det han ikke fra å gjøre det han egentlig ville.

– Jeg møtte opp på forelesningene på filmproduksjon i et halvt år, selv om jeg ikke gikk på linja, forteller Sebastian.

Til slutt sto han på flere oppropplister og var en del av klassen. Det ble oppdaget at han egentlig ikke var en del av klassen når eksamen sto for tur. Han fikk tilbudet om studieplass hvis han var førstemann på listen, dessverre var Sebastian nummer to.

Drømmen om filmproduksjon på Dragvoll ble ikke en realitet, men heldigvis fantes det andre alternativer. Han begynte på filmlinja på det som vi dag kjenner som Høyskolen Kristiania i Kjøpmannsgata.

Sebastian har frilanset, hatt praksisjobber og jobbet for ulike firmaer. Men fellesnevneren er at ingen kunne tilby fast arbeid.

– Jeg setter pris på å kunne kjøpe mat, derfor så jeg meg nødt til å søke jobb utenom filmbransjen, sier han.

Bartenderen Sebastian

Sebastian ble så bartender og har jobbet på flere restauranter og utesteder i Trondheim. Han har vært innom Mormors Stue, Sot og Døgnvill. Det Sebastian er best på, er ikke å mikse drinker, men å være en jovial kar bak bardisken.

– Jeg er nok ikke den beste bartenderen og jeg forsov meg stadig. Jeg forsov meg til et ettermiddagsskift som starta klokka seks en gang, innrømmer Sebastian.

Det kostet ham jobben på både Mormors Stue og Sot. Sebastian har mange venner, og forsøker alltid å være behjelpelig når noen trenger hjelp. Viktigst av alt for ham er å være en jovial type, og det er nettopp dette som gjorde at Sebastian i dag er daglig leder på Trondheim Camping.

I begynnelsen av 2018 kom campingkonseptet til Trondheim, og det finnes også camping i Oslo, Drammen og Tromsø.

Sebastian beskriver utestedet som først og fremst en bar, hvor du kan spille minigolf. Det er uformelt, og hele lokalet er innredet som en god gammeldags camping.

Da Sebastian jobbet på Døgnvill som bartender ble han anbefalt til jobben som daglig leder på Trondheim Camping. Ikke på grunn av hans bakgrunn fra bransjen, eller hans evner som bartender, men fordi han ble anbefalt av mange som synes Sebastian er en kjernekar.

– På intervjuet var jeg helt ærlig og sa at jeg ikke kan noe om å være daglig leder, men at jeg har et stort nettverk som kan bidra til oppstarten. Jeg foreslo for dem at de ikke ansatte meg som daglig leder, men heller som barsjef og det var det som skjedde, forteller han.

Siden våren 2018 fikk Sebastian opplæring i å være daglig leder samtidig som han jobbet som barsjef. I januar i år tok han over jobben som daglig leder på Trondheim Camping.

En inkluderende camping

Sebastian er født og oppvokst i Trondheim og elsker byen. Han kaller byen for verdens største landsby, der alle kjenner alle.

– Det er stort nok til å ha det meste uten at du forsvinner i mengden.

Dette fellesskapet er noe som har betydd mye for Sebastian. Både gjennom nettverket som gjorde at han ble daglig leder på Trondheim Camping, men også muligheten til å hjelpe andre og løfte dem opp og fram.

– Ingen mann er en øy. Vi er alle avhengige

av hverandre. Jeg ville ikke vært her i dag hvis det ikke var for folkene rundt meg.

For ham er det viktig at alle får bli med og at en bidrar med å hjelpe de rundt seg så godt en kan.

– Jo mer du gir, jo mer får du, fastslår han.

Hele livet han Sebastian vært en inkluderende kar, og dette har han videreført til Trondheim Camping.

På Trondheim Camping står inkludering og kos øverst på lista. Det skal være koselig å være på campingen og alle skal få bli med. Når noen havner utenfor, om det er enkeltpersoner eller grupper, trår camping inn og tar dem inn i varmen. I desember støttet de opp under sykepleiere over hele landet.

Det ble en mediastorm i fjor da det viste seg at Frps stortingsgruppe brukte nesten 27 000 kroner per hode på fest og moro i julebordsesongen. Samtidig kom det fram at mange sykepleiere over hele landet betalte sitt eget julebord. Sykepleiere er ikke alene om dette.

Derfor valgte Trondheim Camping sammen med resten av campingene i landet å tilby alle sykepleiere gratis minigolf i hele desember.

– Sykepleierne tar vare på oss og gjør en utrolig viktig jobb. Derfor mener jeg at vi også må ta vare på dem, selv om det bare er en runde minigolf, sier Sebastian.

På selveste valentinsdagen slo Trondheim Camping til igjen. For å igjen inkludere de som kanskje følte seg ensom, fikk alle som møtte opp på camping alene på valentinsdagen en runde gratis minigolf.

– Det er noe fantastisk egoistisk med å hjelpe andre, sier han.

Støtter hverandre

Sebastian mener det er viktig å se hverandre og ikke sitte på hver sin haug å forsøke å bygge opp seg selv og sin bedrift. Derfor hjelper han ikke bare sykepleiere og single på aller hjerters dag, men også andre bedrifter og utesteder i Trondheim. Trondheim Camping, Prisløs og Tyven er noen av dem som støtter hverandre. Gjennom sosiale media lofter de hverandre og snakker varmt om hverandre. ►

HOLE IN ONE: Det skulle bli kontaktnettverket til Sebastian Bragstad som ga ham jobben som barsjef på Trondheim Camping. Siden starten har han fått opplæring, og i januar tok han over som daglig leder på det populære utestedet.

Sebastian omtaler gjenbruksbutikken Prisløs som campingens bestevenn. De møter opp på hverandres arrangementer og fra tid til annen deler de også lokaler.

Ved flere anledninger har Prisløs hatt vintagemarked på campingen der de viser fram gamle, brukte skatter.

– Klærne passer perfekt inn på campingen, noen ganger har de med seg grilldresser og det er jo ingenting som passer bedre enn det, sier Sebastian.

Dette fellesskapet er som nevnt, det som gjør at Sebastian føler at Trondheim er verdens største landsby.

– Vi må styrke hverandre og alle må heie på hverandre.

Gresset er alltid grønt på campingen

På campingen skal du kose deg, og her er gresset alltid grønt. Du kan spille et slag mini-golf sammen med venner, eller møte opp helt alene og få nye venner. Det er en uformell plass der du får øl på boks og vin i melkeglass.

– Noen har spurt om å få et vinglass. Da svarer jeg «Nei, du er på camping nå».

Det er liten tvil om at Trondheim Camping som åpnet i begynnelsen av 2018 har blitt et populært utested i Trondheim. Under Adresse-avisens Ut-Awards stakk Sebastian og resten av gjengen på Trondheim Camping av med prisen som årets nykommer.

– Jeg begynte å gråte da vi vant, og jeg ble så stolt av alle som jobber for å gjøre campingen til det den er, forteller Sebastian.

Det har vært lange timer og mye arbeid for å bygge opp campingen, og i det siste har Sebastian nærmest bodd på jobb.

– Det er nydelig å bli kåret til årets nykommer. Det er en enorm anerkjennelse for jobben vi har gjort.

Han er takknemlig og lykkelig for å være der han er i dag. Selv om veien har vært kronglete og han føler å ha snublet i oppoverbakke dit han er i dag.

– Det er utrolig hva du kan få til bare ved å ikke være et rasshøl, forteller Sebastian. **UD**

- Navn: Sebastian Bragstad.
- Alder: 28 år.
- Yrke: Daglig leder på Trondheim Camping.
- Favorittmat: Kjærestens lasagne.
- Hobby: Munnspill.

Fra nørds til verdensturné

Fra å være ensomme freaks som ingen visste hvem var, til å selge ut i Japan. Med vondt i hjertet setter Razika snart et midlertidig punktum.

TEKST: **Marthe Stoksvik** | FOTO: **Torstein Olav Eriksen**

De startet et band for å gjøre noe som ingen andre gjorde. De har brukt sin stemme og tatt standpunkt i viktige saker. De har mottatt drapstrusler og blir alltid utsolgt i Japan. Men først og fremst er Razika en gjeng veldig, veldig gode venninner. Maria Råkel, Marie Amdam, Marie Moe og Embla Karidotter startet bandet Razika en høstdag i Bergen i 2006. 13 år senere spiller de i Storsalen på Studentersamfundet i Trondheim, for første gang.

– Jeg elsker Trondheim, første gang jeg var her sammenlignet jeg byen med Venezia, sier Karidotter.

Ensomme freaks

De var ikke de kuleste jentene på skolen, men kanskje heller de som var litt annerledes enn alle de andre, noen som ikke passet helt inn.

– De andre ville gjøre det bra på skolen og drikke seg dritings på fotballbanen i helgene. Da noen fikk nyss om at vi hadde startet å drikke ble de sjokkert, sier Karidotter.

Amdam, Råkil, Moe og Karidotter hadde andre interesser, og ville sjeldent være med på det de andre gjorde. De hadde et felles ønske om å være i et band, som endte med dannelsen av Razika i 2006. Selv om de ikke passet helt inn visste de at de gjorde noe som var mye kulere enn det de andre drev med.

– Vi var litt ensomme freaks, og det var egentlig ganske fint, sier jentene.

Revenge of the nerds

Seg imellom kalte de en av turneene deres for «revenge of the nerds». Under turneen merket de at mange av de som hadde ertet dem, samt hemmelige forelskelser som ikke visste hvem de var, kom for å se bandet. Mange av dem var store fans av Razika. Karidotter forteller om et møte med en av hennes forelskelser fra ungdomsskolen etter en konsert.

– Han kom bort til oss for å hilse, og lurte på om jeg husket ham. Men da jeg spurte om han husker meg, kunne han ikke navnet mitt, bare Razika.

Nå sto i tillegg den populære jentegjengen fra ungdomsskolen fremst på konserten og kunne alle tekstene.

– Det var skikkelig revenge of the nerds, det var veldig gøy, sier Karidotter

Big in Japan

Det har vært en spennende reise for Razika, og de sitter igjen med unike opplevelser som de ikke ville vært foruten. Bandet har vært over hele verden, deriblant Texas, Japan og Cuba. Og Razika, til tross for norske tekster, er veldig populære i Japan.

– Det finnes to coverband i Japan som har covret alle låtene våre, sier Karidotter.

Razika selger alltid ut albumene sine på første dag i landet, og japanske fans har lært seg å snakke bergenser.

– Vi hadde en veldig merkelig konsert der alle fikk manikyr samtidig som vi spilte. Vi sa til hverandre at dette var helt sykt, og plutselig ropte det noen fra publikum på kav bergenser «ka e sykt?», sier Karidotter.

Fans og fiender

Det har vært mange minnerike stunder som Razika, men også noen svært krevende. Bandet ønsker å bruke stemmen de har for å fremme viktige saker, men det har ført med seg kritikk. I 2016, da de fremmet sine meninger om Israel og Palestina i en demonstrasjon, endte det med drapstrusler. Og Erna Solberg har beskrevet musikken deres som «naiv jente»-musikk.

– Vi mener det er viktig at vi som band har en offentlig stemme, står fram og sprer vårt budskap, sier Råkil.

Som unge artister har kritikken formet dem og gjort dem tøffere. Det har fungert som bensin på bålet.

– Vi føler det har gitt oss mer respekt, det at vi tør å reise oss og ta standpunkt, sier Amdam.

Den politiske stemmen kommer ikke like godt fram i musikken, mye fordi de synes det er vanskelig å skulle skrive om et betent tema uten å virke naive. De har derimot klart å flette inn noen av sine feministiske standpunkt i sangtekstene.

Over for Razika

Helt fra de var i tenårene har jentene vært en del av Razika, og bandet har vært en sentral del av deres oppvekst.

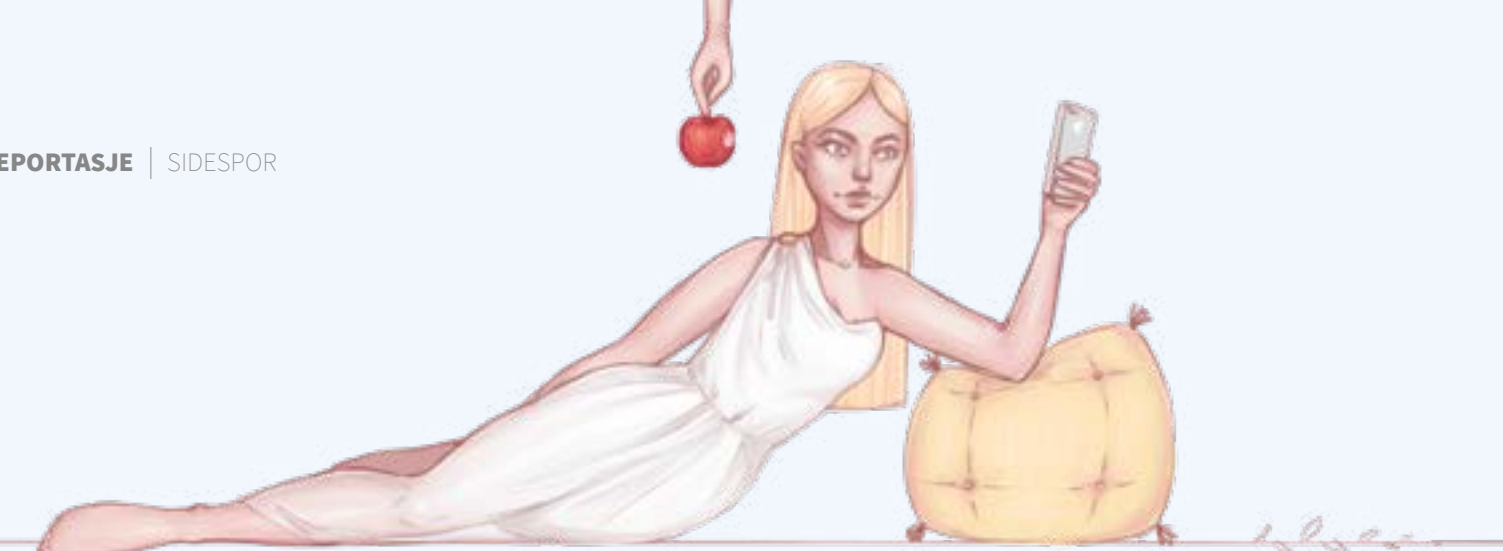
– Jeg kan ikke tenke meg noe annet jeg heller ville gjort, sier Moe.

Etter 2019 setter hun og de andre i bandet et midlertidig punktum for gruppa. Framover vil de følge sine egne drømmer, men utelukker ikke at Razika kommer tilbake en gang i framtiden.

– Vi mangler motivasjon for å fortsette, og den siste platen var utrolig slitsom å lage, sier venninnene.

Arbeidet med det nyeste albumet tok lang tid, og det var ikke lenger like morsomt som det hadde brukt å være. Derfor bestemte de seg for at Razika skulle ta en pause.

– Vi gjør det av respekt for våre fans. Vi kunne fortsatt, men det ville tatt veldig mange år for det hadde kommet ny musikk, sier Råkil. **UD**

Iphone-brukerne må betale for kjøttkakene mine

Det koster å være en del av Iphone-eliten.
Heldigvis er det sexy.

TEKST: Bjørn Kvåle Tromsdal | ILLUSTRASJON: Siri Frøystein

Det finnes en haug av måter å bygge identitet på. Maten du spiser, klærne du har på deg og folkene du omgås er alle viktige faktorer. I vår æra av trådløshet og datastrømmer er det dog teknologien som har aller mest å si. Spotify eller Tidal? Netflix eller Viaplay? Tinder eller Happn? Hva du velger har mye å si.

Det er dog på telefonfronten at spørsmålet over alle spørsmål finnes: Android eller IOS? TVNorge så visst på det som et komisk poeng da de publiserte et klipp fra TV-programmet *Første Date* hvor en deltaker påpekte at det var litt usexy dersom daten hennes hadde Samsung, og ikke Iphone. Likevel hører jeg folk som, i sitt fulle alvor, mener dette. Jeg må få sagt det: Det er ikke lenger en selvfølge at mannen betaler for maten. Jeg foreslår at det i dag er den med Iphone som bør betale. Har du råd til det ene, har du råd til å betale for mine kjøttkaker i brun saus. En Iphone-bruker ville selvsagt nektet. For der en Iphone er enkel å ha med å gjøre, er brukeren vanligvis ikke det. Sannsynligvis bitre over de elleve tusen de måtte legge i for å opprettholde fasaden. Denne fasaden som knuser like lett som smarttelefonen selv. Og når den først slår sprekker, finnes det ikke et lim i universet som kan redde den. Det er det kun en verifisert Apple Store som kan.

Jeg skal ikke legge meg borti hva som er best av mobilverdenens toppmodeller, men det er ikke til å stikke under en stol at Apple vet å ta seg godt betalt for sine lettknuselige, høyteknologiske sminkespeil. Ved å kjøpe en Iphone legger man til sin identitet at man har høyere økonomisk kapital enn *nerdene* som kjøper hva-det-nå-er i annen prisklasse. Dette fordi du er opptatt av at den ser litt penere ut, og er lettere å bruke enn det meste annet på markedet. Altså er du også litt jålete, og litt enkel. Det sier telefonvalget om deg. Rik, dum og deilig. Juba, juba.

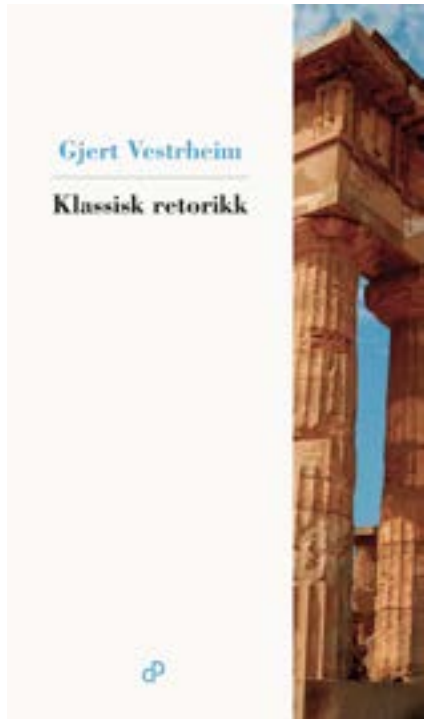
Så kommer vi til paradokset her, nemlig at du ikke har mer penger enn meg. Du er en lutfattig student som alle andre, men har på ett eller annet vis klart å skrape sammen nok til å bli en del av eple-eliten. Fake it 'til you make it. Beklager å måtte si det, men å bruke penger man ikke har er heller ikke et symptom på høy IQ. Kanskje det er derfor man føler seg mer sexy med en dyrere telefon, nettopp fordi man ikke har råd til drittmaten (for ikke å snakke om pilsen) jeg, med mitt billigere telefonnrør, bruker overskuddskapitalen på. Kall meg gjerne usexy basert på hva som finnes i buksa mi, men om det er telefonen du snakker om, så vil jeg helst at du holder det for deg selv. Telefonen min er bra nok, og det er jeg og.

LITTERATUR

Gammel talekunst for et moderne publikum

Gjert Vestrheim gir en tilgjengelig innføring i klassisk retorikk med god bruk av moderne eksempler.

TEKST: Greger Vestgøte | FOTO: Dreyers forlag

Ved første øyekast kan tittelen *Klassisk retorikk* gi inntrykk av at man her har å gjøre med en bok som i all hovedsak beskjeftiger seg med støvete og arkaiske taletriks. Dette er for så vidt ikke feil, og jeg ville ikke anbefalt boken fra 2018 for andre enn spesielt interesserte, da boken gjør lite for å overtale den som ikke er åpen for tematikken. Likevel vil jeg påstå at boken har mye å tilby, og forfatteren Gjert Vestrheim – som er professor i gresk ved Universitetet i Bergen – gir med dette en lettfattelig og tilgjengelig innføring i den klassiske talekunsten.

Gjennom en belysning av retorikkfagets begrepsapparat, som formulert av Aristoteles, Cicero og Quintilian, samt hyppig eksempelbruk fra både moderne og klassiske taler og tekster, evner Vestrheim å vise hvordan en forståelse av den klassiske retorikkens virkemidler er relevant også den dag i dag.

Bestående av 248 sider og inndelt i fem kapitler, begynner Vestrheim boken med en historisk gjennomgang av retorikkens rolle i vesten, etterfulgt av et analytisk dykk inn i den retoriske

teoriens verden. Ord som etos, patos og logos – som for de fleste er kjent gjennom infamøse analyser i norsktimene på videregående – samt fremmede ord som kairo, eikos, aptum, og topos blir her utførlig gjennomgått og belyst med eksempler i en svimlende hastighet som til tider kan gjøre leseren en smule overveldet. Tross denne hastigheten, veier Vestrheims klare og presise forklaringer opp for bølgen av greske og latinske fremmedord.

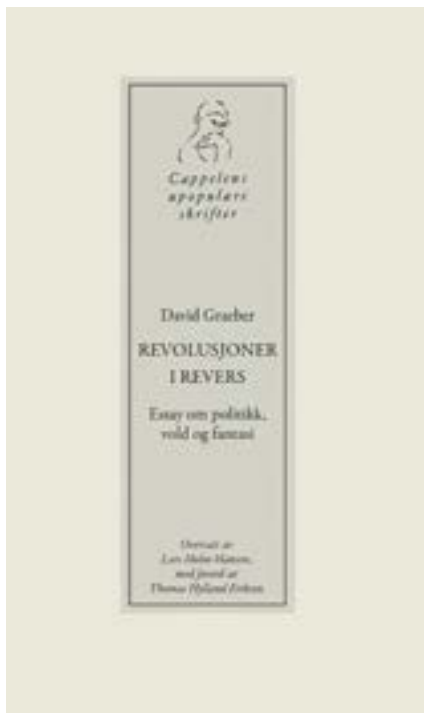
Som Vestrheim påpeker i boken, er retorikk en praksis som alle språkbrukere med et mål om å få frem et synspunkt benytter seg av, enten de er i besittelse av en innsikt i de retoriske begrepene som det her er snakk om eller ikke. Ved å sette ord på disse mønstrene som allerede preger hvordan vi taler, gir Vestrheims bok leseren verktøyene for å kunne overtale mer effektivt, men også å gjennomskue andres forsøk på overtalelse. Boken fremstår derfor som et uvurderlig verktøy for aspirerende debattanter, men også for språkinteresserte mennesker i alle former og fasonger.

LITTERATUR

All makt til ad hoc-gruppene!

Antropologen og aktivisten David Graeber er et uttrykk for rettferdighetsbevegelsens svakhet.

TEKST: Ola Haugstad | FOTO: Cappelen Damm

Det som gjør essaysamlingen *Revolusjoner i revers* (Cappelens upopulære skrifter, 2018) verd å lese, er David Graebers grunnleggende kontrære holdning. Graeber er ute etter å stryke den etablerte venstresida mothårs. Han lykkes best i sin nedsabling av post-operaismen, en relativt obskur italiensk retning som kom ut av kjølvannet av den sosiale uroen i Italia på 1970-tallet, men som i dag stort sett er begrensa til å holde foredrag på kunstmuseer. Dette essayet er skarpt og underholdende og er bokas desiderte høydepunkt.

Kanskje er post-operaismen et for enkelt mål, for i essayene om taktikk og strategi strekker ikke Graebers analyser helt til. Han avviser den klassiske forståelsen av revolusjonen, der man først griper statsmakten og danner nye organer og institusjoner, før produksjonskreftene (og fantasien) en gang i framtida skal få fritt spillerom. I stedet pågår dagens revolusjon i «revers»: I korte, tettpakka opprør gis fantasien all makt og alt virker mulig, før opprøret knuses. Problemet blir å omgjøre disse intense, korte blaffene til en kumulativ prosess som etter hvert kan ta oss ut av kapitalismen.

Graeber er sterkt kritisk til marxismen, men angriper stråmenn. Hos marxismen er ikke

revolusjonen en framtidig hendelse, men en pågående prosess med ujevn utvikling i ulike deler av verden. Men i motsetning til Graeber, som fetisjerer rettferdighetsbevegelsens form og formål, gjør marxismen den revolusjonære prosessen selv til gjenstand for kritikk. Sånn sett kan kortvarige blaff av antikapitalistisk aktivitet dominert av løst organiserte grupper, ses som et ledd i den revolusjonære prosessen, men er i seg selv inadekvat for å ta prosessen videre.

I stedet for å ta utgangspunkt i en grunnleggende klassekamp der proletariatet spiller en revolusjonær rolle på grunn av sin spesifikke sosiale posisjon, erstatter Graeber arbeiderklassen med «outsidere» og subkulturere organisert i direkte-demokratiske ad hoc-grupper. Graeber tar sistnevnte organisasjonsform for gitt som den eneste ønskelige og mulige form for antikapitalistisk aktivitet. Til tross for alt snakk om fantasiens makt, virker han ute av stand til å se for seg andre og mer permanente organisasjonsformer. Som ideologisk representant for «Occupy» og rettferdighetsbevegelsen kan Graeber forstås som et uttrykk for disse bevegelsenes ideologiske og strategiske svakhet.

En bankende, pulserende del av byen

ARKIVFOTO: foto.samfundet.no

Studentfrivilligheten er på mange måter essensen av det som gjør Trondheim til Norges beste studieby. Og i midten står «Casa Rossa» og en århundrelang revyhistorie.

TEKST: Kristina Bye

«Hvordan kan vi gjøre dette spennende?»

Spørsmålet henger ubesvart i lufta. Så kommer forslagene, en etter en. Det beste forslaget er sannheten: «Det er dette som er UKA».

For med en samfunnskultur hvor minnepinneband og soundcloud-rappere regjerer, og det er kulere å ha ansiktstatovering enn å spille teater, er det kamp om oppmerksomheten.

Inn døra på Studentersamfundet kommer Jenny Andersen kledd et eneste stort smil. Hun har all grunn til å være fornøyd. Hun er sjef for Nablarevyen, en av de nærmere tjue revyene som har hatt eller kommer til å ha premiere i år. Responsen har vært enormt.

– Alle forestillingene våre ble utsolgt nesten med en gang.

Suksessen har ikke kommet av ingenting. I drøyt ni måneder har Andersen, sammen med flere andre studenter, jobbet med å skrive revynumre og å skape engasjement rundt revyen. Alt fra plakater til kostymer og scenografi er laget av studentene selv. Ikke bare har det fungert som et avbrekk fra lange lesedager, men også som et

bindeledd mellom flere av linjeforeningene.

– Mye av poenget i revyene er jo å gjøre litt narr av seg selv og andre, men samtidig gjøre det moro for de som kanskje ikke skjønner alle de interne vitsene. Det har vært med på å gjøre både prosessen med å lage revy og det å gå på forestillinger mer inkluderende når en henger med på humoren, forklarer Andersen

Litt lengre inn på Samfundet, i en sofa på Edgar, sitter UKEsjef Julian Mæhlen. Han er ikke i tvil.

– Studentersamfundet og studentfrivilligheten er en så bankende, pulserende del av byen.

Fra nødvendighet til tradisjon

For Mæhlen sitter som hovedmann på det som må være Norges, om ikke Trondheims, største rollebytte. UKErevyen startet i 1913 som en måte å finansiere Studentersamfundet på. Nå, litt over hundre år senere, er det blitt en tradisjon og en uunnværlig del av kulturlivet i byen.

Kan man også gi UKA litt av æren for at revy er på vei «in» igjen i Trondheim? En by som har måttet se seg slått av Oslo når det kommer til kavalkader og ikke minst mediedekning av revyene?

– Jeg tror nok at når det kommer nye studenter annethvert år til byen som blir møtt med at revy er det kuleste som skjer i en måned, så tenner det en gnist i noen.

I 2017 kunne kulturfestivalen UKA feire hundreårsjubileum. Revyen derimot, hadde allerede rukket å bli godt over hundre. For Mæhlen er det viktigere enn noen gang å presisere at UKA er en kulturfestival, og ikke en musikkfestival. Det kan bli fort glemt når Dødens Dal fylles opp med store og internasjonale artister.

– UKA som festival er sentrert rundt revyen. Alt det andre er bygget opp rundt den.

For det er ingenting som er helt som UKErevyen. Om lag 20 000 mennesker ser revyen når den settes opp, fordelt på over 30 forestillinger. En tradisjonsrik forestilling,

som alltid hyller de gamle og favner om de nye. Det føles ikke vanskelig å sette revyen høyst på prioriteringslista. Det er absolutt det som gjør revyen unik, mener UKEsjefen selv.

– En årsak til at UKA aldri kommer til å slutte å sette opp revy er fordi vi tar godt vare på de gamle. Vi jobber kontinuerlig, ikke bare med å gjøre revy spennende for alle, men også for å ta vare på tradisjonen og minnene fra det som var.

Noe helt nytt

En av de som tidligere har vært med på å lage UKErevyen er Ingunn Granli, som er tidligere instruktør for UKA-17 og utdannet dramapedagog. Etter å ha vært tett på den store produksjonen og fått kjent på de følelsene og tradisjonen den bar på, var det aldri noe tvil. Revymiljøet i Trondheim måtte bli allment kjent. For selv om det er bred kunnskap blant de fleste studenter om de forskjellige linjeforeningsrevyene, virker det også som om det stopper hos studentene. Som både Jenny Andersen og Julian Mæhlen, savner også Granli et større engasjement blant resten av byens innbyggere.

– Det handler om å starte et sted. Det har vi forsøkt å gjøre gjennom å starte Studentkavalkaden.

I slutten av mars vil en samling av de beste revynumrene fra i år møtes i Storsalen på Studentersamfundet og kjempe om heder og ære. I tillegg gir dette muligheter for å vise revy til et nytt publikum.

Studentkavalkaden er helt nytt i Trondheim. Der Oslo har gjort en sport ut av det å være best på revy, har Trondheim kun historien og engasjementet å skimte med. Det er det slutt på nå. Ikke bare ønsker de som står bak Studentkavalkaden å fremme det arbeidet som ligger bak revyen, de ønsker også å gi skuespillerne og produksjonene noe å bryne seg på.

– Målet er å utfordre revyene til å tenke større og bredere, å ikke bli for interne. Det skal ikke være noe noe de har sett på tv eller internett. På den måten blir det å jobbe med revy enda morsommere.

Det er nemlig de geniale øyeblikkene publikum husker, forteller Granli. Hun minner også om at selv om det til tider kan føles som om revy i Trondheim er blitt glemt,

er det langt ifra sannheten.

– Vi må ikke glemme at Trøndelag som fylke stiller veldig sterkt i revy-Norge. Det er en grunn til at Norsk Revy har kontor i Trøndelag og ikke i hovedstaden. Nå handler det om å vise muskler, sier hun.

– Oslo er ekstremt gode på skolerevy og profesjonell stand up. Da kan kanskje Trondheim bli best på studentrevy?

Samtidig legger ikke Granli skjul på at det også kanskje er et underliggende behov for revy som medium, selv om en kanskje ikke er klar over det selv. For revy er først og fremst humor

– I den verden vi lever i nå trenger vi litt humor. Sann rett før vi går under alle mann fra dårlige politikere eller klimatrusler. Eventuelt en kombinasjon av begge.

Revy forener campus

Forestillingene er overstått og nå gjenstår bare etterarbeidet og å forberede seg til kavalkade om en knapp måned. Jenny Andersen er både lettet og litt trist over at det snart er over. Hun startet som danser i revyen. Det var også det som gjorde at hun til slutt søkte seg til sjef. For

FOTO: Kristina Bye

◀ FORNØYD REVYSJEF: Jenny Andersen har grunn til å smile etter at Nablarevyen ble helt utsolgt.

henne var det ikke noen særlig høy terskel for å søke, men hun har forståelse for at det kan virke skremmende for andre.

– Jeg kommer fra Oslo, så jeg var godt kjent med revy som format. Samtidig var det viktig for meg å bli kjent med flere fra studiet. Det er veldig sosialt, og det har definert studietiden min.

Veien mot utsolgt revy har ikke bare vært en dans på roser. Det har til tider gått utover studier og nattesøvnen, men Andersen angrer ikke på noe.

– Det har vært blod, svette og tårer, men alt var verdt det. Og se hva vi har fått til, og hva alle de andre linjeforeningene har fått til.

Hun forteller at det også har vært med på å styrke samholdet på tvers av linjeforeningene. Til og med på tvers av campus. For hva samler mennesker bedre enn latter og sang?

– Det er viktig å kunne kødde med hverandre, men på slutten av dagen har alle respekt for jobben de andre gjør. Dragvoll eller Gløshaugen, sier hun og ler.

Revylusjon

Med et så sterkt revyår i byen, håper både Ingunn Granli, Julian Mæhlen og Jenny Andersen på at dette er starten på en aldri så liten revylusjon. Revyen er ikke bare viktig for studentene, men

også for byen. De viser skaperglede.

Både Mæhlen og Andersen er enige om at «de voksne» ikke må la seg skremme av studentenes rampestreker. Mange blir nok også redde for at linjeforeningene skal være for interne.

– Det kan også være grunnen til at det ikke blir plukket opp så mye i media medgir Andersen. Mæhlen stemmer i.

– Det er lett å tro at Studentersamfundet er en lukket organisasjon. Det er vi ikke, sier han.

Så hvordan er framtiden for Trondheim som revyby? Med såpass rik historie gjennom UKA, og et generelt godt omdømme når det gjelder revy i fylket er det opp til andre enn studentene å plukke opp fakkelen.

– Vi har nok banet veien, og nå må mediene være med på å vise det samme engasjementet som vi viser sier Mæhlen og legger til, engasjert og med gnist i øynene:

– Trondheim hadde ikke vært Norges beste studieby uten UKA, uten revy og uten studentfrivilligheten. Det er på tide at flere får øynene opp for hva vi studenter er gode for. **UD**

Du kan lese anmeldelser av samtlige student-revyer på underdusken.no. Studentkavalkaden holdes i Storsalen 27. mars.

FOTO: Celine Bergundhaugen

STOLT: – UKA vil alltid prioritere revy. Det handler om tradisjoner, sier UKEsjef Julian. Mæhlen

FOTO: Kristin Rygg

I den verden vi lever i nå trenger vi litt humor. Sånn rett før vi går under alle mann fra dårlige politikere eller klimatrusler. Eventuelt en kombinasjon av begge.

- Ingunn Granli

Jeg tror nok at når det kommer nye studenter annethvert år til byen, som blir møtt med at revy er det kuleste som skjer i en måned, så tenner det en gnist i noen.

- Julian Mæhlen

“

Det å skrive låter koster mer enn det tjener inn

”

Inderlig, men fortsatt jævlig lei

Kaja Gunnufsen kommer snart med ny musikk. Hun skal bare føde først.

TEKST: Johanne Meisingset Lund | FOTO: Torgeir Rørvik

– Er dere klare for litt visepop, roper Kaja lettere ironisk til publikum på Antikvariatet.

Foran et stappfullt lokale erklærer en struttende Kaja at det er skikkelig dritt å være gravid. På den lille scenen, akkompagnert av sin faste medgitarist, klager hun over lite ork og pust. Likevel går konserten knirkefritt, for Kaja kan både synge og sjarmere publikum. Mens hun trakterer piano og gitar, får den «herlige ærlige» artisten fra Ås de oppmøtte til å le både underveis og mellom låtene. Lenge har det vært stille fra Kaja, det er over to år siden siste utgivelse.

Hvorfor reiser du på turne akkurat nå, høygravid?

– Nei, jeg fant ut at jeg må gjøre det nå før jeg føder, hehe, for det blir det lenge til neste gang. Så må jeg jo tjene litt penger før jeg blir mor til to.

Pragmatisk til Nav-penger

Når konserten er ferdigspilt tar Kaja seg god tid til å signere merch, ta bilder og snakke med alle de oppmøtte. Hun har mange dedikerte fans, for til tross for at hun har gitt ut lite musikk de siste årene, er Antikvariatet fylt til randen. Kaja forteller at er gode grunner til at det har vært stille så lenge.

– At jeg er for lat til å skrive er ikke det hele sannheten. Jeg skulle begynt å skrive ny musikk

KAJA GUNNUFSEN

Aktuell med:
Norgesturné

Tips til Trondheimsstudenten:
Aksepter at du er middelmådig/
gjennomsnittlig!

Største kulturopplevelse:
Det siste året: *Tusen takk teater* på Det norske teatret. Største opplevelse totalt: Konsert med Band of Horses på Roskilde i 2008.

Hvilken kjendis vil du bo i kollektiv med:
Dag Solstad

i sommer, men Nav gir permisjonspenger ut ifra det du har tjent de siste seks månedene, og det å skrive låter koster mer enn det tjener inn. Så jeg tok meg en jobb for AKKS i Oslo. Det var en praktisk-pragmatisk løsning, sier hun og nikker istemmende.

På AKKS driver Kaja bandskole for jenter. Selv om hun godt kunne tenke seg å jobbe mer som lærer, trenger ikke fansen å bekymre seg.

– Jeg regner med at jeg begynner å skrive ny musikk igjen for fullt fra høsten av.

Passe kjent, middels student

Dagen etter konserten slår vi følge fra hotellet til Kaja. Det er glatt og sluddete, og mens vi trasker gjennom sentrum forteller Kaja om studietiden.

– Alle fra Ås skulle dra til Trondheim og studere. Det ble den samme gjengen her oppe på en måte. Det gadd ikke jeg.

Kaja studerte heller litt på Blindern i Oslo og bodde et år i København, men føler ikke hun har så mye å vise til fra de tidlige 20-årene.

– Jeg var ikke noe særlig god student. Jeg må på en måte bli litt tvunget med på ting, og det funket ikke på Blindern.

I stedet jobbet Kaja på diverse barer, og fant ikke helt sin hylle før hun slo gjennom med låta «Desp» i 2013. Hun ble raskt populær, og har vært nominert til Spellemannspriser to ganger. Likevel avviser hun at hun er kjendis.

– Jeg føler at jeg er akkurat passe kjent. Det kommer folk på konsertene mine, men jeg får gå i fred på gata. Det virker helt grusomt å være ordentlig kjendis. Jeg er veldig fornøyd med sånn det er nå, i et slags mellomsjikt, forteller hun.

Ung mor – ikke uten Tim

Ikke lenge etter at Kaja slo igjennom som artist, møtte hun Tim. Etter at de kun hadde vært sammen i et halvt år, ble Kaja gravid for første gang. Snart er de foreldre til to. Om det å sjonglere mammarollen og artistkarrieren er hun sikkert på én ting.

– Det har gått bra, men det hadde ikke gått om jeg ikke var sammen med en som også ville være pappa, og som virkelig ville bidra og være til stede. Jeg hadde i hvert fall ikke greid det alene, men jeg hadde nok ikke greid det uten akkurat Tim heller, sier hun og smiler.

Til tross for hårde bud som artist og nevrotiske tekster, er hun ikke spesielt bekymret for penger eller hverdagslige ting. Da er det de store spørsmålene som plager henne mer.

– Jeg blir mye mer stressa for Trump og har mye klimaangst. Det er stort sett sånne ting som holder meg våken om natten. Sånne småtterier tenker jeg at ordner seg.

Natt & Dag er ut

Da Kaja debuterte som artist var det få som var så «herlig ærlige», som hun beskriver seg selv i låtene sine. Nå er det flere artister som synger om depresjon og angst på norsk, og å snakke om psykiske lidelser i sosiale medier har blitt dagligdags.

Hva tenker du om at du var såpass tidlig ute med «trenden» med de personlige tekstene?

– Jeg var kanskje en av de første med å komme med den type budskap på norsk da jeg begynte å gi ut musikk, så jeg var nok et friskt pust. Selv om jeg bare var et produkt av min tid, er det nok flere og flere som driver med den typen tekster i dag.

Hun tror at det kan ha vært avgjørende for hennes gjennombrudd at hun var så tidlig ute.

Før fikk du mye tyn for å være så sårbar og

banal, men det virker som at ironi og inderlighet har blitt trendy?

– Det er helt klart skjedd et skifte der. De kule gutta er ikke lenger de som jobber i Natt & Dag og er ironiske, kule og kun skal disse alt og alle, istemmer Kaja.

Kaja nevner både tv-serien Skam og Sondre Justad som eksempler på «generasjon inderlig». Samtidig som hun synes det er en positiv utvikling, påpeker hun at det også har gått litt for langt, og nevner blant annet bloggere som nærmest henger ut sine nærmeste.

– Da jeg var yngre kunne det være fristende å skrive om en kjipløse og få med navnet hans, men jeg har nok blitt mye mer voksen og mitt ansvar bevisst. Det kommer ikke noe *knausgårdsk* fra meg med første, sier hun og ler.

Prosess med ny musikk

På Antikvariatet gir det akustiske lydbildet ellers mer elektroniske poplåter en ny prakt. Hun avviser ikke at det blir mer akustisk framover. Hun jobber mye med melodier og medgir at det kanskje ikke er det første folk tenker på når de hører musikken hennes. På Antikvariatet spiller også Kaja et knippe nye låter til glede for de oppmøtte. Til tross for nytt materiale, vil hun ikke gi ut musikken før hun har et helt album.

– Jeg er veldig fan av albumkonseptet. Et albumcover, et gjennomgående tema. Med Spotify trenger man ikke et helt album lenger, men jeg synes likevel det er fint.

Det første albumet handlet om å være ung, singel og desperat på byen. I det andre albumet lå tematikken rundt det å bli mor. Hva skal det tredje albumet handle om?

– Jeg tror tematikken skal handle litt mer om vennskap, utenforskap kanskje. Mange går med en klump i magen og føler press. Jeg merker det selv når jeg scroller gjennom Instagram. Den ufrivillige følelsen av å gå glipp av det som skjer er ikke bra.

Musikken til Kaja handler mye om private følelser som alle kan kjenne seg igjen i. Likevel bruker hun noen vendinger som er ekstremt

tidstypiske, for eksempel referanser til kaffe latte-hysteriet og poking på Facebook. I de nye låtene nevnes blant annet Kardashian-familien.

Kaja bryr seg ikke så mye om at musikken kan framstå som utdatert.

– Jeg tenker litt sånn at det er jo det livet mitt handler om nå, så det er kanskje litt fint at det er et minne fra akkurat den tiden. Jeg har tenkt på at jeg burde skrive mindre om Oslo, at det blir veldig begrenset geografisk. Så liker jeg likevel selv låter som er stedsspesifikke.

Forespørsler om å være mer desp

Føler du selv et press om å tilfredsstille publikum som likte deg som «despe-Kaja»?

– Det hender jeg får meldinger fra unge som oppdager musikken min nå, som kjenner seg veldig igjen i det første albumet. De vil at jeg skal skrive mer om å være singel og desperat.

Det får Kaja til å rynke på nesen.

– Jeg kan ikke skrive sanger om at jeg er singel og på byen nå, når livet mitt faktisk ikke er sånn lenger.

Kaja forteller at hun opp igjennom årene har fått tilbakemeldinger fra anmeldere og lyttere som enten elsker eller hater henne, og at det blir vanskelig å endre noe ut ifra det.

– Jeg kan ikke ta til meg så mye av den kritikken jeg får, sier hun bestemt. Sånn sett tror jeg den nye musikken kommer til å fortsette i samme gate.

For til tross for at Kaja nå kan regnes som en suksessfull artist, grunnet nettopp låter om å føle seg deprimert og mislykka, kommer hun ikke til å endre på den tematikken fremover.

– Det er helt tilfeldig at det gikk så bra som det gikk med meg, jeg føler meg ikke suksessfull på den måten. Hadde det ikke vært for tilfeldigheter hadde jeg fortsatt gått på fylla, og vært single og despe Kaja, liksom. Følelsene er de samme. **UD**

Fem arkitektoniske perler du ikke visste om

Trondheim er et sammensurium av stilarter og byggeskikker. Likevel er det noen bygninger som skiller seg ut.

TEKST: **Stefan Kaliski** | FOTO: **Mikkel Marhaug**

Vil rive byens flotteste skolebygg

Ladejarlen videregående skole (Det maritime skolesenter)

Adresse: Ladehammerveien 6

Byggeår: 1957-1964

Arkitekt: Asbjørn Stein

Det ligner aller mest på et skip, den lange bygningskroppen som brer seg utover Ladehammen. Kanskje ikke så rart siden Ladejarlen videregående ble bygget som et skolesenter for flere av de maritime utdanningsinstitusjonene i byen, deriblant Kokk- og stuertskolen og Statens kjølemaskinistskole. Den fire etasjer høye rotunden fører tankene til et styrhus på et lasteskip, mens lysinnslippene i taket minner om store koøyer.

Bygningskomplekset har et gjennomført maritimt tema med en sjelden detaljrikdom som det knapt nok finnes maken til. Likevel har bygget i flere år stått tomt etter at Ladejarlen videregående ble samlokalisert på Strinda. I november bestemte Trøndelag fylkeskommune seg for at de ville rive denne arkitektoniske perlen til fordel for 200 boliger. Det skapte engasjement, men fortsatt vet ingen hva bygget skal brukes til. En transformasjon til et kunstmuseum ala Henie Onstad hadde vært noe, men hvor pengene til et slikt museum skal komme fra er det ingen som vet.

Trondheims svar på Golden Gate Bridge

Skansenbrua

Byggeår: 1918

Arkitekt: Joseph B. Strauss

Noe av det meste imponerende man kan være vitne til i Trondheim er når jernbanebrua på Skansen åpner seg. Da glir det 600 tonn tunge betongloddet ned, og brua vipper opp. Norges lengste klaffebru er en imponerende stålkonstruksjon, konstruert av Joseph B. Strauss – en mann som står bak flere lignende bruer, deriblant Golden Gate Bridge. Brua er 52 meter lang, og stålet er festet med nagler – en teknikk som kom til før sveising ble vanlig. I dag er brua fredet, men togene ruller fortsatt over den kraftige stålkonstruksjonen.

Like norsk som stavkirker og hardangerbunad

Alstadgården

Adresse: Pir 2

Byggeår: 1970

Arkitekt: Arne Flaa

Det finnes ikke noe som speiler den norske folkesjela bedre enn Alstadgården på Brattøra. Liten, sparsommelig og lite planlagt, men likevel forsøkt gjort småkoselig. Den har takterrasse der de ansatte kan ta en grillfest, og flisekunst i trappeoppgangen. En overvektig gås flankeres av en sigarett med armer – et motiv som åpenbart har latt seg inspirere av det maritime.

Alstadgården føyer seg inn i rekken av næringsbygg som ble reist over hele landet på 60- og 70-tallet. Enkle og nøkterne bygningskonstruksjoner kledd med riflede stålplater, som skulle gjøre dem enkle å vedlikeholde. I dag lever Alstadgården farlig, der den ligger i et område som har blitt offer for politikernes smakløshet. Om dette monumentet over norsk næringsbyggarkitektur noen gang skal rives, må kunsten i alle fall flyttes til Trondheim kunstmuseum.

En eksklusiv jappeblokk

Fokus banks gamle hovedkontor

Adresse: Vestre Rosten 77

Byggeår: 1985

Arkitekt: Tore Tønseth for arkitektkontoret Lien og Risan

Under jappetida på 1980-tallet satt pengene løst hos de store norske bankene. Det var i denne perioden Fokus bank oppførte sitt enorme hovedkontor på Tiller utenfor Trondheim. Langs E6, på et område som tidligere var jordbruksland, reiste det seg på samme tid flere høyhus, men bankbygningen fra 1985 er uten tvil den mest imponerende.

På et toetasjes element av råbetong hviler en åtte etasjer høy kloss av stål og glass, kledd med anodiserte aluminiumsplater. De grå- og skittenbronsefargede platene pryder flere bygninger fra samme periode. Mange romantikere mener at platene er stygge, men faktum er at de er et eksklusivt bygningsmateriale, som attpåil er nesten vedlikeholdsfritt. Dessverre ser det ikke ut til at Trondheims bedriftsleder er kvalitetsbevisste nok til å se verdien av denne bygningen. Fokus bank forlot hovedkvarteret på slutten av 90-tallet og i dag står mesteparten av høyhuset tomt.

Intakt 50-talls estetikk

Idungården

Adresse: Olav Tryggvasons Gate 24

Byggeår: 1957-1958

Arkitekt: Bjarne Borgersen

Teak og atter teak. Dette er en hipsters våte drøm. Slanke rekkverk i dette vakre edeltreet bukker seg gjennom de åtte etasjene i Idungården i Olav Tryggvasons gate. Bak panoramavinduer med teakrammer ligger butikklokaler som går over hele to etasjer. Et ypperlig sted for dem som driver mote- og designforretninger.

Idungården ble oppført på slutten av 1950-tallet for forsikringsselskapet Idun og er i dag en av de best bevarte 50-talls fasadene i Trondheim. Her er ikke gamle teakrammer erstattet med sjelløse H-vinduer med oppsvulmede vindusrammer. De originale blågrønne fasadeplatene holder også stand. Kontorene har riktignok blitt gjennomoppusset, men de autentiske trappeoppgangene står der fortsatt som et frosset 50-tall.

RYDD DEG EN BEDRE FRAMTID

Historien om en kritikers helomvending.

KOMMENTAR

MARIA FURUHEIM
Journalist

Tidying rooms with Marie Kondo, eller Opprydding med Marie Kondo, som det har blitt oversatt til på norsk, er en original-serie fra Netflix som handler om at familier får hjelp av Marie Kondo til å lære seg å rydde. Med andre ord, en japansk-amerikansk versjon av *Forandring Fryder* med Hilde Hummelvoll.

Programmets største kjennetegn, og catch phrase, er at alt du eier som du ikke trenger og ikke *sparks joy*, skal hives ut.

Denne kommentaren skulle egentlig være veldig kritisk. Jeg hadde allerede gjort klar flere morsomme poenger rundt dette, som at det ikke er tingene dine det er noe galt med, det er deg. At tingene dine er nettopp det, ting, og at mengden sentimentalitet eller uvilje du føler mot dem kun har rot i deg selv og din egen mentalitet, og at man slik kan gå fra å hate noe til å elske noe, eller motsatt, slik mange har erfart når de har satt sin yndlingslåt som alarmtone.

Sannheten er at jeg elsker dette programmet. På tross av rasjonaliseringer, på tross av min kronisk vestlige oppdragelse. Jeg elsker konseptet å tillegge hus, rom, og ting, en positiv energi, og slik omgi seg kun med ting

som gir deg denne energien. For oss som er født kroniske sentimentalitetshoardere er problemet kanskje større enn det burde være, men selve ideen er fremdeles fullstendig gjennomførbar.

Kanskje det langt viktigste, ved siden av muligheten til personlig å kunne forbedre sitt eget liv, er at Marie Kondo, og holdningene hun bringer med seg også legger til rette for en langt mer bærekraftig livsstil. Man *trenger* virkelig ikke mer klær enn det man bruker. Man *trenger* ikke tre rom fulle av julepynt. Det man trenger er nemlig akkurat det hennes ryddeteknikk står for: det man har direkte behov for og det som fyller livet ditt med glede og mening.

Slik blir Marie Kondo langt mer enn en eksentrisk japansk dame som elsker å brette klær og personlig takke dem i prosessen. Hun representerer nemlig en måte å forbedre våre egne liv, og med det kloden – som trengs mer enn noensinne med tanke på den alltid overhengende miljøtrusselen og håpet om et framtidig postkapitalistisk samfunn med nullvekst som økonomisk rettesnor. Det at programmet hennes faktisk også er så populært som det er, gir meg et håp om at dette er noe vi alle kan klare.

Så fram til den helautomatiserte luksus-kommunismen kommer: gjør som meg og rydd deg til en bedre framtid med Marie Kondo.

– Denne bufféen gir meg diabetes

Saltmat koster ekstra på Trondheims desidert søteste buffé.

TEKST OG FOTO: Piffi og Gastromat

Like før jul dukket det opp en ny tilførsel til buffélandskapet, nemlig pannekakebufféen på Bær og bar, Bare blåbærs lillebror. Dette ble notert med glede av Piffi og Gastromat som et originalt bidrag til buffékonseptet. Nysgjerrigheten og forventningene løp løpsk. Hva kunne vente dem i en pannekakebuffé? Hva slags pannekaker kunne man velge mellom? Hva slags topping? Serverte de løvtynne crêpes eller kanskje noen solide russiske blinier? Spenningen var til å ta og føle på.

– Er dette alt? utbryter Gastromat skuffet i det de entrer lokalet.

En hyperaktiv femårings våte drøm

Foran dem står det et bord med nesten utelukkende sukkerholdig topping: Nutella, sirup, syltetøy, rømme, karamellsaus, peanøtter, krem og brunost. Men mest overraskende av alt fins det bare én bunke tykke, amerikanske pannekaker.

– Det blir ikke blinier på oss i dag, kommenterer Piffi skuffet.

De går til disken og ber om hver sin buffé. For 49 kroner ekstra kan de få egg og bacon til, og for 35 kroner oppå det igjen, kaffe med gratis og ubegrensa påfyll. De takker ja til begge deler.

– En helt grei deal, men jeg håper de ikke er gniene med egget og baconet, sier Gastromat.

– Og jeg håper de serverer det kjøpt, repliserer Piffi.

De finner seg et bord og setter seg ned med hver sin tallerken og en kaffekopp. Egentlig tenker de å vente med å forsyne seg til tilbehøret fra kjøkkenet blir servert, men etter fem minutters venting er de for spente på å teste terrenget. Det får heller stå til at de forsyner seg med dessert før hovedretten.

Streik på kjøkkenet

De kommer tilbake med pannekaker dynka i de tunge, søte toppingene. Piffi har tatt på seg spandeksbuksene, og returnerer med én

pannekake med nutella og toppa med nonstop, og en annen med krem, peanøtter og karamellsaus. Han angrer fort.

– Denne bufféen gir meg diabetes, sier Piffi og tørker svetten av pannen.

– Rart at de ikke har noe frukt for å kompensere for sødmen. Og hva med flere typer pannekaker? undrer Gastromat, som savner den mer norske, tynne varianten.

– Tykke, små pannekaker er en enkel måte å spare inn på tilbehøret, mener han.

Mens insulinet strømmer gjennom blodårene lurar de to anmelderne på hvor det blir av egget og baconet. Det er nå gått 15 minutter. Har kjøkkenpersonalet spontant gått ut i streik? De bestemmer seg for å ta en runde til mens de venter.

– Merkelig at dette skal ta så lang tid. Det ser ikke ut som noen andre i lokalet har bestilt, heller, sier Gastromat.

– Et egg tar jo bare noen minutter å steke, og baconet kan man holde varmt i ovnen, sier en løsningsorientert Piffi.

Skuffelsen

Endelig, etter over 25 minutter, kommer serveringen i det de skrapper opp siste rest av sirup fra tallerkenen etter andre forsyning. Og akk! Det var som Gastromat fryktet: Ett enslig speilegg, og noen få striper bacon. I det de forsyner seg kommer det dessuten for en dag at Gastromat har fått fire striper bacon, mens Piffi, som skuler sjalu bort på kavaleren, bare har fått tre.

– Jeg skjønner at de kniper litt på baconet, men et egg koster jo nesten ingenting. For denne prisen er det smålig, sier Gastromat.

Dessuten har de to anmelderne allerede spist seg mette på sukkerbombene i bufféen før servitøren klarte å plassere et skarve egg og litt saltrøyket kjøtt på bordet.

– Hvis jeg kommer tilbake blir det kun som dessertbuffé, sier Piffi.

UTVALG
MAT FOR PENGENE
SERVICE
MILJØ
TOTALOPPLEVELSE

BUFFÉ

Hvor: Bær og bar på Solsiden.

Vi spiste: Amerikanske pannekaker med topping, samt egg og bacon.

Pris: 115 Kroner (+ 49 Kroner for egg og bacon)

Tidspunkt: Søndager kl. 11:00-17:00.

Studentrabatt: Nei.

Hvem passer det for: Smørbukker.

Klientell: Framtidige diabetikere.

Utsikt: Solsiden.

Vegetar: Ja.

Rullestolvennlig: Nei.

Insidertips: Ta med deg egg hjemmefra!

– Vi er ikke de neste Karpe. Vi er de første Bulmboy\$

17-åringene i Bulmboy\$ vil lede en trønderbølge i norsk hiphop, starte beef med NMG-huset, og bli størst i landet i prosessen.

TEKST: Edel Malene Farstad | FOTO: Jonas Halse Rygh

I samlet tropp traverser de fire medlemmene i rapgruppa Bulmboy\$ inn på puben Ramp på Svartlamoen, hvor vi har avtalt å møtes. Siden samtlige av medlemmene er noen måneder unna myndighetsalderen, møtes vi på dagtid for å unngå legitimasjonskomplikasjoner. Lokasjonen er heller ikke tilfeldig valgt. På tampen av 2018 slapp gruppa albumet *Øst for ælva*, som er en eneste stor hyllest til Trondheims østkant. De fire medlemmene — Unge Tho, \$wang, Grif og Salo — er oppvokst på henholdsvis Bromstad, Rosenborg, Svartlamoen og Buran. Stoltheten og tilhørigheten de føler til sine respektive hjemsteder er åpenbar, og nettopp dette er fokuset for mesteparten av låtene på albumet.

– Det er mer urbant på østsida. Vi har det beste miljøet og de beste folka, forklarer \$wang.

– Det er mer avslappa her. Også er det så mye pappagutter på vestsida, følger Grif opp, som foruten å rappe har designet albumcoveret og produsert alle låtene.

Vil dere vurdere å flytte over til vestsida når dere blir rike og berømte?

– Det er det som er målet vel – å bo i en villa og pushe, liksom, svarer \$wang.

De andre er ikke helt enige. Unge Tho må tenke seg litt om. Så leverer han et svar som neppe kan oversettes til det fattige skriftspråket bokmål uten å miste sin kraft: «Æ veit itj ka som e på vestsida en gang, for æ har aldri vært der».

Ingen rapper på trønderdialekt

Kjærligheten til østsida, eller «Rettsia av Byen», som guttene har døpt den, kommer til uttrykk på mer enn en måte. I låtene deres finner man utallige shoutouts og referanser til steder som Bromstad, Charlottenlund og Lade, for å nevne noen. Guttene har også valgt å rappe på sin egen umiskjennelige trondheimsdialekt og det er mildt sagt en forfriskende opplevelse å høre formuleringer som «høvve virkitj» i en raplåt. Mens mange unge norske artister rapper på engelsk, og oppnår suksess over landegrensene med hakket mer universell tematikk, er ikke guttene i Bulmboy\$ i tvil om at de vil beholde både dialekten og de lokale referansene.

– Da jeg begynte å lage musikk ville jeg egentlig rappe på engelsk. Jeg ville bli stor i Amerika, innrømmer Grif.

– Men så ble han her med, og han suger i engelsk, sier Unge Tho og peker på \$wang, som ærlig innrømmer at engelsk ikke er hans sterkeste egenskap.

Men \$wang sin manglende språkkyndighet ble ikke noe stort hinder for gruppa. Tvert imot forteller Grif at han nå er veldig fornøyd med valget om å rappe på eget språk og egen dialekt.

– Det er vel nesten ingen som rapper på trøndersk nå. Utenom oss da, sier Salomon «Salo» Haaker.

Hele gjengen er enige om at de aldri vil bytte

til engelsk, selv om det kanskje ville gitt dem en bredere appell.

– Det lengste vi kan satse nå er jo Sverige, kanskje Danmark, sier Unge Tho og ler.

– Men det har jo blitt vår greie å rappe på dialekt da, sier Grif.

– Ja, hvis Bergen og Oslo får det til så må det jo gå an å få det til her i Trondheim også, mener \$wang.

– Vi skal starte en trønderbølge, sier Unge Tho selvsikkert.

Oppfostra på Bromstad Billionaires

Når vi prater om rappere med trønderdialekt, har guttene vanskelig for å komme på noen som er aktive i dag, bortsett fra dem selv. Samtalen glir i stedet over på lokale helter som guttene husker fra barndommen.

– Jeg har vokst opp på Bromstad Billionaires, forteller Unge Tho.

– De var jo nesten naboene mine på Bromstad, så de ble forbilder for meg. Pappa hadde CD-en deres, og vi hørte på den i bilen sammen. Kanskje ikke de beste forbildene for en unge, men...

– Nei, men de er flinke rappere ass. De har i hvert fall en helt egen stil, sier Grif, som også trekker fram Gode Ord Dør Sist som lokale forbilder.

I likhet med idolene sine, tar Bulmboy\$ hiphopen tilbake til gatene. Guttene har ikke latt ►

seg affisere av Drake-ifiseringen av sjangeren, og spytter om tæsjing av Bulmers og sprit over harde beats som ikke kan kategoriseres som annet enn rå, norsk gangsterrap. På flere av låtene på *Øst for ælva* får også hatere passet sitt påskrevet. Selv om guttene opplever at de fleste synes det de gjør er fett, påpeker \$wang at dersom folk har et problem med Bulmboy\$, så er de mer enn velkomne til å si det direkte til dem.

Har dere beef med noen andre artister?
– Hvis det hadde vært noen å beefe med her i Trondheim så kan det hende vi hadde hatt det, men det er det jo ikke, sier Unge Tho.
– Du tenkte vel på NMG-huset, sier Grif og ler.
– Ja, jeg foreslo at vi skulle starte en beef med NMG for å få vist oss litt fram, men det har ikke skjedd ennå i hvert fall, innrømmer Unge Tho lattermildt.

Det ligger neppe noen vonde følelser bak de urealiserte planene om NMG-beef, for samtlige av guttene trekker fram NMG-artister som sine favoritter. Likevel er det Arif som troner høyest for dem alle. Bulmboy\$-medlemmene er såpass fan at de har tatt navnet sitt etter Arif- og Unge Ferrari-låta «Bulmers».

– Med en gang jeg hørte «Flexnes», lærte jeg meg å spille den på gitar, sier Grif.
– Ja, satt på nachspiel og spilte den på gitar for å imponere jentene, liksom, sier \$wang og ler.
Fungerte det?
– Ja, veldig bra, faktisk.

«Fettrævva» Soundcloud-låter
I likhet med sine idoler fra NMG og Nora Collective, er det viktig for Bulmboy\$ å representere gjengen sin. Salo forteller at de,

sammen med blant annet Gerald Ofori, er med i Bulm – en kompisgjeng på rundt tjue medlemmer. I mange av låtene strør de om seg med referanser som uinnvidde som oss ikke forstår. \$wang spør om vi vet hva det betyr når de snakker om tyttbær. Vi innrømmer at vi ikke gjør det.

– Tyttbær er de tre prikkene på Securitas-bilen. Det er det ikke så mange som vet om, bortsett fra de som er med i Bulm, forklarer Grif.
Enhver rapgruppe med respekt for seg selv burde selvsagt være en del av et kreativt kompiskollektiv. Selv om ikke alle driver med musikk, backer de hverandre og utveksler idéer innad i gjengen. Coveret til EP-en «BB\$» har Gerald Ofori designet.
– Vet ikke om vi hadde starta opp hvis det ikke var for han, egentlig, sier \$wang.
– Vel, vi har jo hatt planer siden 9. klasse,

innvender Grif.

Da han gikk på ungdomsskolen pleide han å snike seg inn på musikkrommet i friminuttene for å bruke instrumentene. Mens Grif lagde beats i Garageband allerede på ungdomsskolen, lærte Unge Tho seg å spille gitar med rockestjernedrommen i sikte. Guttene har vært interessert i musikk hele livet, og samtlige i familien til Grif jobber med musikk. Likevel var det ikke suksess på første forsøk da guttene skulle begynne å spille inn låter selv.

– Det første vi lagde, la vi ut på Soundcloud. Vi stod i stua til en kompis og spilte inn med en mikrofon som hadde blitt mista i bakken mange ganger, det var helt krise. Jeg hadde heller ingen anelse om hvordan man mikser vokaler, så resultatet ble «fettrævva». Vi var nok litt sjenerte i starten også — turte ikke å gi alt, liksom. Man hører at vi blir mer selvsikre og tør å ta i litt mer på albumet enn det vi gjorde på EP-en, forteller Grif.

Skal bli størst i Norge

Hva er det dere vil oppnå med Bulmboy\$ — er det verdensherredømme, nasjonal suksess eller lokal heltestatus som er målet deres?

– Vi skal bli størst i Norge, kommer det kontant fra Unge Tho.

På spørsmål om det er viktigere å bli størst i Norge eller å ha respekt i hjembyen, er gruppa litt delt. Ifølge \$wang er det uten tvil viktigst å bli respektert i Trondheim, men Unge Tho er ikke helt sikker på om han er enig.

– Når vi er størst i Norge vet jeg ikke om jeg kommer til å bry meg så mye om Trondheim lenger ass, sier han og ler.

– Det følger jo litt med da. Hvis vi blir store i Norge, så vil jo folk i Trondheim respektere oss, fordi vi kommer herfra og vi gjør det bra, sier Grif.

Unge Tho er likevel tydelig på at gruppa aldri skal miste sin særegne stil.

– Det viktigste er at vi fortsetter å være oss selv uansett, og gjør vår egen greie. Vi er ikke de neste Karpe, vi er de første Bulmboy\$.

Bulmboy\$ ligger ikke på latsida etter albumslippet for to måneder siden, og guttene har mange jern i ilden for tiden. Salo forteller at den nye singelen «Bulmmobil» slippes i mars, og en musikkvideo laget i samarbeid med NTNU-studenter er rett rundt hjørnet. Samtidig planlegges konserter både i Trondheim og Oslo etter sommerferien.

De har en trofast kompisgjeng i ryggen, en velbegrunnet og urokkelig selvtilitt, og målet om nasjonal dominans klart definert. Bulmboy\$ har alle forutsetninger for å ta over landet, sjansen er stor for at du kommer til å synge med til Bulmboy\$ på en fest i nærmeste framtid. **UD**

ILLUSTRASJON: Silje Marie Savland Moksnes

Et slag for campen på brostein

Festival i sommer? Ønsker du å sove dårlig i telt, tisse i plastikkskur, se på hipstere fråtse ufiltrert øl, og ikke minst, glemme hvor i verden du faktisk er?

KOMMENTAR

MAREN HØGEVOLD BUSTERUD
Journalist

Det er noe sjarmerende med det skitne, trashy livet på en festivalcamp. Du blir venner med nabocampen og du lever litt mer primitivt enn vanlig. Dermed kan du sette pris på innlagt vann og strøm når du kommer hjem. Det er litt som å være på hytta, men du får høre fet musikk, drikke øl til frokost og du er ikke omgitt av fjell-idioter som tar toppturen som en lett treningsøkt. Du er derimot omgitt av likesinnede fra hele verden og dere havner i festivalboblén sammen.

Mange reiser langt for å være med inn i festivalboblén, helt uten å se noe annet enn parken eller åkeren campen ligger i. Kanskje ikke det var målet å dra på sightseeing, men heller å moshe til Metallica eller hyle til Cardi B. Men tenk å kunne få kombinert lokalkultur med verdensmusikk – la vertskapsbyen få vise

seg frem. Da får du enda mer ut av reisen din og du trenger ikke traske i gjørme. Også kan du gå tilbake til den billige teltplassen din når du er mett for kvelden.

Øya og Pstereo er to eksempler på festivaler som har funnet en måte å inkludere byen på. Etter de store konsertene på dagen og tidlig kveld, så fortsetter festen på flere utesteder hvor mindre artister får spille. En ganske så genial løsning for de som kan betale inngangsprisen. Det er så klart fint å inkludere spesielt interesserte som ikke har festivalpass, men det er også ganske bittert å ha passet og likevel betale et mellomlegg. Det får bli opp til hver enkelt å vurdere hvor god løsning det er, men det er uansett en fin måte å få det beste fra to verdener.

Mindre festivaler bruker også byrommet mye mer flittig for å sette fokus på lokalt utliv. Jeg har selv vært på små festivaler i min egen hjemby og sett store norske artister midt på torget i en by som har færre innbyggere enn publikummere.

Noen av festivalopplevelsene herfra er kanskje mine aller beste fordi de overrasker så positivt og jeg får sett byen fra en annen side enn det jeg vanligvis gjør.

Trondheim Calling gjør det samme. Selvfølgelig spiller været i februar en rolle når det kommer til hvor festivalen skal holdes, da en arena utendørs er lite egnet. Bredden i programmet er også en kjempestyrke for en sånn type festival. I tillegg gir løpingen mellom scenene på glattisen sammen med de andre festivalgjengerne en god oversikt over Trondheims utesteder og konsertlokaler. Du drar steder du kanskje ellers ikke ville dratt, og ser byen på en litt ny måte. Suksess!

Så konklusjonen er: Festival er gøy. Dra på festival! Kos deg på Roskilde, Coachella, hvor som helst, men se deg rundt. Se etter festivalene uten camp – festivalene som bruker byrommet i større grad. Her oppdager du mer enn bare musikken og det primitive teltlivet.

TEKST: Gunnar Hannibal Sökjer-Petersen
FOTO: Jansen Records

Chain Wallet - No Ritual

Chain Wallet beviser nok en gang hvor energisk dreampop kan være.

Den bergenske dream-pop-trioen Chain Wallet er ute med sitt andre album *No Ritual*. Deres selvtitulerte debut, som ble sluppet for tre år siden, fikk både solid mottakelse og internasjonal oppmerksomhet. Deres første album ble spilt inn i Bergen, men denne gangen har de flyttet seg sørover til Norges kalde surfeomgivelser på Jæren for å finne fram til albumet de var ute etter. Til produksjonen har de nok en gang inkludert Young Dreams' Matias Tellez i tillegg til å hente inn FOAMMMs Chiara Cavallari på produksjon og vokal.

Førstelåta «Lost Somewhere» setter i gang albumet med en drømmende tone kombinert med et høyt tempo på en måte som Chain Wallet tidligere har demonstrert at de mestrer. Låta åpner seg så opp i et refreng med lengtende vokal og vakker koring fra Chiara Cavallari. Singelen «Ride» er et av de sterkere innslagene på albumet med sin kryptiske, men ikoniske tekst og en gitar som gir låta et deilig driv. «Closer» er på sin side trolig den hyggeligste låta Chain Wallet har sluppet så langt i sin karriere. Langdragne synthet og vakre akkordprogresjoner utgjør til sammen en solskinnslått med melankolske undertoner.

Et av høydepunktene er tittelsporet «No Ritual», som på mange måter representerer essensen av albumet. Med sin slående perkusjon og romslige gitar er det er vanskelig å avgjøre om låta går fort eller sakte, og om man skal sove eller danse. Personen i teksten befinner seg i et spirituelt limbo der han ikke vet hvor han er på vei hen. Dette er et gjengående tema gjennom albumet.

Bandet har ikke gjort noen radikale endringer i verken lydbilde eller tematikk, men albumet er helt klart noe annet enn debuten. Albumet viser en Chain Wallet som er mer selvsikker og trygg på sin visjon. *No Ritual* føles konsentrert både i produksjon og konsept, men har nok variasjon til at hele albumet blir en spennende gjennomlytting.

TEKST: Maren Høgevold Busterud
FOTO: Rune Grammofon

Motorpsycho - The Crucible

Selv om *The Crucible* kun består av tre spor, så gir Motorpsycho deg hele 40 minutter du kan leve deg inn i.

Førstelåta «Psychotzar» starter dystert og lavmælt, og en avsats ligger og ulmer under overflaten ganske lenge. Etter drøye to minutter tar gitaren seg opp, men ikke helt etter forventningene. Omtrent midtveis virker det igjen som at forløsningen kommer, men istedenfor blir lydbildet roligere og simplere. Totalt sett er låta fint bakgrunnsstøy, men ikke stort mer. Det er mange gode elementer, men ingen som skiller seg ut og gjør inntrykk.

Videre kommer «Lux Aeterna» som åpner med akustisk gitar, og et bittelitt større fokus på vokal. Tittelen er en referanse til et orkesterstykke med samme navn, hvilket låta også tar mye inspirasjon fra. Stemningen er lys og åpen, og du kan flyte avgårde på de store, herlige arrangementene. Selv ikke når gitarene spiller om kapp og rytmen svinger brått blir stemningen ødelagt. Et vakkert stykke progrock, hvor den røde tråden er godt synlig.

Avslutningen, tittelsporet selv, et 20 minutter langt stykke, åpner med et slag og har kule riff. Kanskje det beste så langt på plata. Repetisjonene mister ikke kraft gjennom låta, men gir deg en ro. Det er bare å lene seg tilbake og nyte. Derimot er det en type låt det er lettere å nyte i nuet, da det er få partier som skiller seg ut som mer minneverdige enn andre. Som i de andre låtene kommer det inn nye impulser halvveis – her i form av berusende melodisk støy. Om du skulle falle av hesten er det alltid lett å hoppe på igjen da progresjonen i låta går seigt.

Motorpsychos siste album kan fungere for deg som ønsker en 40 minutter lang meditasjon, eller for deg som setter pris på litt deilig rock i bakgrunnen. *The Crucible* kan være interessant, men man må nok være spesielt interessert og tålmodig for å være enig.

TEKST: Edel Malene Farstad | FOTO: Naturkraft

Silvana Imam - Helig Moder

På *Helig Moder* vender Silvana Imam blikket innover, uten å lukke øynene for verden.

For den 15-årige, nyfrelste hiphop-entusiast-en jeg var for fem år siden, var det en tilnærmet religiøs opplevelse å oppdage Silvana Imam. På EP-en *Når Du Ser Mig • Se Dig* fra 2014 fikk jeg rå produksjon, kompromissløs attitude herfra til himmelen, eksplisitt politiske tekster, og ikke minst beinhard feminisme.

Helig Moder skulle egentlig slippes i fjor, men i frustrasjon over musikkbransjens ekstreme fokus på streamingtall og penger, valgte hun å ikke gi det ut. Hun valgte å starte eget plateselskap og gi ut albumet på sine egne premisser.

Dette er typisk Silvana – det er aldri tomme ord hun slenger om seg med i tekstene sine. På *Helig Moder* finner vi fremdeles den uredde politiske aktivismen vi er vant til fra tidligere utgivelser, men blikket vendes i mye større grad enn før innover. Silvana Imam har på ingen måte klatret ned fra barrikadene, men hun har definitivt tatt et steg tilbake.

På tittelsporet drømmer hun om å reise på ferie med kjæresten Beatrice Eli. Hun formidler en usikkerhet på om de hun kjemper for er villige til å kjempe for henne, og samtidig at hun skal fortsette å kjempe selv om det skulle ta livet av henne. På «Nenene» og «Vikken Då» soler hun seg i sin egen glans, og tekstene er selvsikre og konfronterende. Også romantikk og erotikk er det plass til på albumet, både i duetten med kjæresten, «Magi Som Orlando», og den rimelig eksplisitte Fricky-gjestede «4h».

På forrige album var hun en naturkraft, på *Helig Moder* er hun en helgen. Det er ingen storm eller flodbølge som treffer lytteren på det nye albumet. Denne gangen er Silvana Imam til og med hevet over naturkreftene. Personlige, sårbare historier kan ofte ha vel så mye politisk slagkraft som å sitere feministisk teori. Ved å opphøye seg selv til noe overmenneskelig, blir Silvana Imam intenst menneskelig.

ONSDAG 27. FEBRUAR

Ledervalg på Samfundet
KL 18.00, Storsalen
Det skal velges ny leder av Samfundet. Etter snart et år med Eirik Sande skal Storsalen stemme over hvem som skal ta over klubba når sittende styre takker for seg 17. mai. Alle medlemmer av Samfundet har stemmerett, så her er det bare å ta med seg det røde medlemskortet til Storsalen! Det er fremdeles mulig å stille som kandidat, så om du tror at nettopp du er best egnet til å styre det runde røde i året som kommer, er det ikke for sent ennå.

Når ulven kommer - rus og avhengighet
KL 19.00-21.00, Litteraturhuset i Trondheim
Samtidig som det blir mer og mer åpenhet om psykisk helse, er det fremdeles stigma knyttet til rus og avhengighet. Foredraget er ment som et interaktivt læringsforum, og med store muligheter for å styre agendaen kan publikum lære mer rundt hva som skjer i hjernen når man ruser seg, og hvordan har det seg at man blir avhengig av rusmidler. Hva kan man ruse seg på, og hva kan man bli avhengig av?

Trygve Skaug
KL 19.30, Olavshallen
Det finnes knapt noen bedre til å sette ord på hjertesmerter enn Trygve Skaug. Han har nemlig mye på hjertet. Og han har heldigvis like mye inni det. Poeten, låtskriveren og vokalisten Trygve Skaug har #VerdensFinestePublikum. Og de blir stadig flere. Skulle du ha behov for trening av lattermuskulene og påfyll av tårekanalene, er det hit du burde ta turen i kveld.

FREDAG 1. MARS

Litterær salång: Burde trøndersk hatt sitt eget skriftspråk?
KL 19.00-22.00, Antikvariatet
Trønderdialekta. Som tilflyttende student kjenner du den kanskje som de lydene lokalbefolkningen produserer. Inntil nå har trøndere som ønsker å sette pennen til papiret (eller fingertuppene på tastaturet) ikke hatt andre valg enn å tilpasse seg nynorsken eller bokmålets rammer. Norsk forfattersentrum Midt-Norge og Æ Å Trondheim litteraturfestival stiller spørsmålet: Burde trønderdialekta ha sitt eget skriftspråk? Til dette arrangementet kommer forfatter Åsmund Forfang og Stian Hårstad, førsteamanuensis i nordisk språk (begge trøndere). Invitert er også Visegruppa Ottar, med «egensnekra trønderske låter om alt fra følelesliv til underliv».

SØNDAG 3. MARS

Miksturnering på Dragvoll
KL 10.00 - 17.00, Dragvoll idrettssenter
Denne dagen er det miksturnering i volleyball på Dragvoll. Still på lag med minimum seks spillere med to spillere fra hvert kjønn på banen til enhver tid og konkurrer om å bli den beste volleyballspilleren på Dragvoll. Alle kan stille uavhengig om man er medlem av NTNUI eller ikke.

LØRDAG 2. MARS TIL SØNDAG 3. MARS

Nidaros Hockey - Storhamar Hockey
Lørdag kl. 17.45 - 20.00, Leangen arena
Søndag kl. 13.15 - 15.30, Leangen arena

Etter et blandet resultat mot Hasle Løren og Furuset tar Nidaros nå imot besøk fra Hamar. Etter en god blanding med seiere og tap i 1. divisjon skal de denne helga spille mot Storhamar Hockey. Motstanderne til Nidaros har sammenlagt blitt norgesmester og seriemester i ishockey hele 14 ganger, men må nå kjempe for å unngå nedrykksplass. Nidaros Hockey kan friste med studentpriser.

NTNUI Dans Workshop vår 2019
Lørdag kl. 10.00 - Søndag kl. 19.00, Havna dansstudio
Hopp og sprett! Bli med på vårens mest spennende danseworkshop. Denne helga kommer det fire dansere til byen for å holde workshop for aspirerende dansere. Instruktørene er Martha Standal, Caroline Skjørshammer, Vilde Opeide og Hulda Vestvik. Meld deg på så fort som mulig og bli med på moroa.

MANDAG 4. MARS TIL SØNDAG 10. MARS

Kosmorama
Prinsen kino
Mars er måneden for deg som er filmsker — det er endelig tid for Trondheims egen filmfestival, Kosmorama. Fra mandag til og med søndag presenteres et mangfoldig program med håndplukket film fra hele verden. Filmene vises på Prinsen kinosenter. I tillegg vil det over hele byen også være filmquiz, sosiale arrangement, foredragsrekker, fester, samtaler om film og mer.

ONSDAG 6. MARS
Byåsen Håndball - Vipers Håndball
KL 20.00, Nidarøhallen D
Med mer enn ti ganger så mange seiere enn tap er Vipers på god vei til å gjenta fjorårets seier i Eliteserien Kvinner. Nå kommer de til Trondheim for å kjempe seg enda nærmere seier. Byåsen på sin side ligger ikke langt bak og kjemper nå intenst for å bli med i kampen om førsteplassen. Kom og støtt de lokale jentene våre i det som kommer til å bli en av vårens mest spennende kamper.

TORSdag 7. MARS TIL SØNDAG 10. MARS

Norgesmesterskap i snøkiting 2019
KL 17.00, Storwartz i Røros
Denne helga arrangerer NTNUI Kite NM i snøkiting på Røros, hvor den raskeste og beste kiteren i Norge skal kåres. I tillegg til en heidundrende vinterfest blir det varmetelt, stamp og et gøyalt afterparty. Det blir også fete premier til vinnerne av konkurransen. Ta turen for å se eller delta, det blir nok like spennende uansett!

TORSdag 7. MARS

Popup-feministhus 2019
KL 17.00-21.00, Olavskvartalet
Hele programmet er programmert og realiseres på idealistisk basis og basert på feministisk entusiasme. På noen av programpostene står det organisasjoner bak, som Zonta, Kvinnefronten, Likelønnsaksjonen og LO i Trondheim, Rødt, Mangfoldshuset, Kvalifiseringsenter for innvandrere, Galleri Kit og 8. mars-komiteen. Feministhuset vil være aktivt fram til 30. mars.

FREDAG 8. MARS

8. mars-markering i Trondheim

KL 16.30, oppmøte i Tordenskjoldsparken
Hovedparolene i årets markering av den internasjonale kvinnedagen er «Kamp mot all kvinneundertrykking» og «Vårt liv! Vår Kropp! Fortsatt selvbestemt abort!» Folkeetget går fra Tordenskjoldparken klokken 17.00. Det loves også appeller og kulturelle innslag.

TIRSDAG 12. MARS

Slektsverksted – få hjelp til å finne slekt
KL 10.00-12.00, Arkivsenteret, Dora
Har slekta di noen skjelett i skapet? Eller er du bare nysgjerrig på hvor du kommer fra? Her får du en innføring i hvor man begynner letingen, hvordan tyde gammel skrift og hvordan lage et eget slektstre. Det krever ingen forkunnskap annet enn at du vet hvem eller hva du vil lete fram. God slektsgranskning!

ONSDAG 13. MARS

Politisk frokost med Audun Lysbakken
KL 09.00-10.15, Litteraturhuset
Litteraturhuset arrangerer en rekke frokostmøter som en oppkjøring til høstens valg. Nå er det SVs Audun Lysbakken som kommer til byen. Nationens Kato Nykvist og Klassekampens Jo Skårderud står for intervjuet, med mulighet til å komme med spørsmål fra salen. Arrangementet vil senere legges ut som podkast.

Annette Groth om Brexit
KL 19.00-20.30, Litteraturhuset
No deal, hard Brexit, Norway plus... Med tilsynelatende endeløse avstemninger, forhandlinger og løsningsforslag er det ikke lett å henge med i svingene når Brexit diskuteres. Nå som fristen for britenes au revoir til EU nærmer seg med stormskritt, kan du derfor ta turen innom Litteraturhuset hvor tidligere London-korrespondent i NRK, Annette Groth, skal forsøke «å nøste opp noen av trådene i dette som er blitt et dramatisk punkt i britisk historie».

TORSdag 14. MARS

Raw Air i Granåsen
KL 14.00 - 19.00, Granåsen skisenter
Det er tid for den tredje utgaven av hoppturneringen Raw Air. I år deltar kvinnene sammen med mennene i turneringen. Nå er det duket for finale for jentene på Granåsen. Dette blir en av årets mest intense hoppturneringer. Kom og bli med på moroa! Kvinnerennet begynner kl. 14 og herrerennet begynner kl. 17.

TORSdag 14.-16. MARS

Æ Å Litteraturfestival
Litteraturhuset i Trondheim
Trondheim litteraturfestival går av stabelen mellom 14. og 16. mars, og har fått temaet «heim». Fokuset er på språklig identitet og litterær kreativitet, og å undersøke både de store linjene og det helt private. Det blir litterære samtaler og foredrag om temaet, opplesninger, framføringer og mye annet morsomt under festivalen. Festivalen kan skimte med et godt og bredt spekter av gjester, og om du for eksempel savner «Bokbaren» er dette et godt plaster og vel så det på såret.

TIRSDAG 19. MARS

Ny dusk kommer ut!

KVISSMESTERE: Benedikt Erikstad Javorovic og Sigrid Solheim.

Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR:
1) Sikhisme 2) Rocketman 3) SAS PLUS/SAS PUSSY 4) Ida, jord, luft og vann 5) Apex Legends 6) Henri Becquerel 7) New York 8) Jan Schmid 9) En komet 10) Mahatma Gandhi 11) Credo og Fagn 12) Adolf Hitler (*Der Untergang*) 13) Sei 14) Sivana Innan 15) Grunnsstoffenes periodiske system 16) Katteraser 17) Agave 18) Lulla Lunckjer/Luna Lovegood 19) 22 20) Kina

KVISS

- Hvilken religion ble grunnlagt av Guru Nanak i 1469?
- Hva er navnet på den kommende filmen der Taron Egerton spiller Elton John?
- Hiphop-duoen Karpe slapp nylig et album bestående av et spor på 29 minutter, hva var tittelen?
- Hva var de fire klassiske elementene, først presentert av Empedokles?
- Hva er navnet på det nye «battle royale»-spillet fra Respawn som muligens kan utkonurrere Fortnite?
- Hva er navnet, som også er en måleenhet, på mannen som i 1903 mottok nobelprisen i fysikk sammen med ekteparet Curie for å ha oppdaget radioaktivitet?
- Hvilken amerikansk stat kalles «The Empire State»?
- Hva er navnet på den norske kombinert-utøveren som med en sølvmedalje under årets VM endte en ti år lang medaljetørke?
- Hva kalles et mindre himmellegeme som kretser rundt en stjerne, som regel bestående av frossent vann og frosne gasser?
- Hvem ble skutt og drept av nasjonalisten Nathuram Godse 30. Januar 1948?
- To trondheimsrestauranter fikk for første gang Michelin-stjerne nylig, hva heter de?
- Den nylig avdøde skuespilleren Bruno Ganz er mest kjent for å ha spilt en historisk figur, hvem?
- Hvilken fisk bærer det vitenskapelige navnet pollachius virens?
- Hvilken artist spiller på Samfundet 22. mars og slapp nylig albumet *Helig Moder*?
- Hva ble publisert av Dmitrij Ivanovitsj Mendelev for første gang i 1869, og er nå å finne i de fleste undervisningsinstitusjoner?
- Hva er «blå erkeengengel», «tyrkisk angora», «korat» og «hellig birma» eksempler på?
- Hvilken plante brukes både som søtningsmiddel og til å lage tequila og mezcal?
- Hvilken karakter i Harry Potter-bøkene har fått navnet «Loena Leeftang» på nederlandsk, «Lenka Láskorádová» på tjekkisk og «Maania Goedlief» på afrikaans?
- Hvilken buss må du ta om du vil reise fra Tyholt til Vestlia?
- I hvilket land bor de aller fleste medlemmer av det tyrkiske uighur-folket?

POENGRANGERING: HVILKEN TYPE FORELESER ER DU?

0-3 poeng: Den som sender seksuelle meldinger til unge, kvinnelige studenter
Med omtrent samme poengsum på quizen som scoren på tilbakemeldingen fra HR-avdelingen, bør du kanskje revurdere om en karriere innen undervisning og kritisk tenkning er for deg. Men du kan jo alltid bli politiker.

8-12 poeng: Den som prøver hardt å være hipp, men er aggressivt middelaldrende
Ifølge denne foreleseren ligger ungdommens kilde gjemt et sted blant referanser til sosiale medier og en kul youtube-video de insisterer på å vise i forelesning. Som om ikke kondomdressen og racer-sykkelen hadde vært avslørende nok.

17-19 poeng: Den som røper eksamen med uhell
Nå er det en gang sånn man går på universitetet, ikke for å lære, men for å bestå eksamener. Så hvis foreleseren plutselig avslører nøyaktig hva som kommer på eksamen trenger du bare å forberede deg på den ene tingen. Da slipper du unna all den unødvendige kunnskapen som kommer med å studere.

4-7 poeng: Den som leser av powerpointen
Med en stemme til forveksling lik en rusten hengsel, kunne denne foreleseren like gjerne ha blitt byttet ut med et lydopptak på grammofoonplate uten at det hadde gjort utslag i det pedagogiske utbyttet.

13-16 poeng: Den som bruker sitt eget pensum
Etter mange års slit i akademia skulle det bare mangle at man ikke skal få tvinge studentene gjennom det du har brukt de siste ti årene av livet på å finne ut av. Du måtte tross alt lese alt det dine professorer skrev den gangen du var student.

20 poeng: Den som ikke gir semesteroppgave
The real hero. Eksamen kommer for oss alle en dag, men hvorfor plage studentene unødvendig i mellomtiden?

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Spitposten

Trondhjems mest romantiske presse

Registrerer

...at vi er endelig kvitt **Isfittene**
...at og har endelig fått ryddet vekk leiren
...at Natt & Dag har ingen integritet
...at vi er årets verste stemme og dere vet det
...at hmu
...at 1-800-**presseetikk**
...at hadde vi bare kunnet trykke gifs, hadde Giske-videoen dekt disse to sidene
...at fire ganger
...at **Per Sandberg** støtter Giske
...at **Bahareh** støtter Giske
...at **alle** for Giske
...at unntatt Jenny
...at pass på Sandberg før Giske tar jobben din
...at i ditt parti
...at #GisketilFRP
...at eller Alliansen
...at hørt at det er fine **damer** i FPU også
...at men det er ikke så gøy når de er **vant** til det
...at stakkars brudepikene i det bryllupet
...at stakkars de øvrige gjestene også
...at «...stakkars hu **mulatt** kona hans, virker jo grei hun»
...at humornieu faller flatt
...at vi hadde gjort det bedre
...at Frede derimot
...at *Frede Gabriel har tidligere vært medlem i Studentmediene i Trondheim*
...at vi kan derfor ikke si noe positivt
...at men vi er den frieste pressen og gjør det likevel
...at du er flink Frede
...at heisann **PFU**
...at ledervalg
...at Sande ville bare ikke sitte mer etter at de stjal **kølla** hans
...at mer om **kølla** til Sande på **side 55**
...at fittemediene anmelder kandidatenes retorikk
...at *Krigsstafett used taunt!*
...at vi får da se om det blir super effective
...at det ekte valget foregår i ekte frimurerstil
...at secret location
...at secret menu
...at fittemediene har fått innblikk i den topphemmelige menuen
...at **cyaniden** er ikke på «avveie»
...at FS send their regards
...at mye greiere når det bare er én kandidat

...at eller hva **Kristivar**

PIMP

Historien om mitt liv. En autobiografi av Trond Giske.

Forord

Skumringen sank over provinsen Oslo når jeg og Jorodd gled opp i Uberen vår til Vulkans dører. De fem AUF-jentene i baksetet plapret som fulle kjøttmeis. Jeg kunne lukte stanken som kun en gatehore eimer etter en lang og travel natt. Innsiden av nesen min var rå. Det er slikt som skjer når du er et svin for å sniffe kokain.

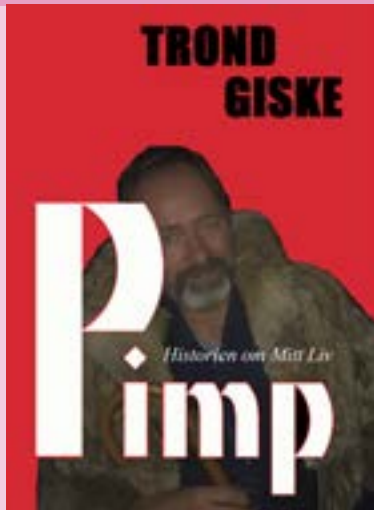
Nesen min var i flammer og stanken av småripsene som sto utenfor utestedet og røyka virket som usynlige kniver som skrapte mot

hjernebarken min. Jeg var i et ondt og farlig humør, til tross for innstillingen som lå på pulten til Jorodd oppe i Trondhjem.

«Få sjå på fætta» buldret fra stemmebåndet mitt når jeg åpnet vinduet på bilen. I en lang stund var det stillhet.

Så åpnet Rakel, en ung og lovende lokalpolitiker i baksetet, kjeften og lirt av seg med en forførende og rævslikkende stemme. «Daddy Baby, ittj bry dæ om de daman der, du kan få sjå på fætta mi om du bli med mæ hjem ikveld.».

Jeg smilte bredt. På innsiden selvfølgelig. De beste politikerne holder et stållokk på følelseslivet sitt, og jeg var en av de kaldeste. Resten av AUferne i baksetet fikk latteranfall av Rakels vågale vittighet. En politiker er glad når ungdomspolitikkerne fniser. Da vet han at de fortsatt sover.

JENNY DATER TRONDHJEM

Episode 2: Eirik Sande

Vi har igjen fått vår fitteredaktør med sin umettelige brunst lurt med på en forhåndsrigga date. Når sjefsfætta i fitteblekka så bastant nekter å la Giske få sjå på fætta hennes denne gangen var det vanskelig å velge en god kandidat. Vi endte opp til slutt med å finne en annenrangs sprengkåt og håpefull statsviter, gjemt under et bord i Storsalen med en klubbe trykt langt opp i anus. Mannen som først skapte overskrifter utkledd som en

kjempepenis under russerevyen på Hønefoss i 2013. Samfundetleder Eirik Sande.

Ungfolene er jo ikke fremmede for hverandre. Samfundetlederen trer titt og ofte inn i fittemediene sine lokaler med sine tørre, uinteressante kommentarer med akkurat samme tittel som forrige gang han var der, og selv om hun prøver å skjule det, kan man registrere at hun har et øye til den hårete gubben. Om det er på grunn av den autoritære måten han dæljer klubba i bordet, eller på grunn av den nærmest bestialske sexappealen er uvisst.

Sande er som kjent ikke sær kreativ, og han kommer ikke på noen bedre møteplass enn en ettermiddagskaffe på Edgar før

lørdagens Samfundetmøte. Nå er ikke Jenny akkurat den frieste sjelen heller, så det tas imot med aksept. Praten blir fort litt tråkning. Sandes gjennomtenkte samtaleemner er imponerende nok mindre interessante enn vårens møtetemaer.

Valget av lokale viser dessverre å være en bjørnetjeneste når Rindal spotter paret, slår seg ned ved siden av Sande og bryter inn i daten med langstrakte planer om kveldens kommende politiske femminutt. Jenny klarer ikke holde tett med den erfarne talerens intensitet, detter ut, og daten ender opp med å bli en fiasko. Det får bli tre nye uker med gråt og masturbering fra begge parter før vi prøver oss igjen i neste utgave.

